

DANILO CLEMENTONI

ÎNTOARCEREA PE PĂMÂNT

*AVENTURILE LUI
AZAKIS ȘI PETRI*

Danilo Clementoni
Întoarcerea Pe Pământ

Întoarcerea Pe Pământ:
ISBN 978-8-87-304772-8

Содержание

Danilo Clementoni	5
Cuprins	7
Конец ознакомительного фрагмента.	71

Danilo Clementoni

Întoarcerea pe Pământ

Aventurile lui Azakis și Petri

Titlul original: Il Ritorno

Traducere: Monica Diaconu

Prezenta carte este o opera de ficțiune. Orice nume, personaje, locuri sau organizații menționate sunt rodul imaginației autorului, scopul lor fiind autenticitatea poveștii. Orice asemănare cu evenimente sau persoane reale, în viață sau decedate, este pur întâmplătoare.

ÎNTOARCEREA PE PĂMÂNT

Copyright © 2013 Danilo Clementoni

Prima ediție: Noiembrie 2013

Ediția în limba engleză: Septembrie 2016

Traducere: Monica Diaconu

Publicată în tipăritură pe cont propriu

facebook: <https://www.facebook.com/danilo.clementoni>

blog: dclementoni.blogspot.it

e-mail: d.clementoni@gmail.com

Toate drepturile rezervate. Nicio parte a prezentei publicații nu poate fi reprodusă sub nicio formă, inclusiv prin orice sisteme mecanice sau electronice, fără acordul prealabil scris al autorului, cu excepția unui fragment scurt, extras în scopurile recenziei.

Soției mele, pentru răsădarea și sugestiile prețioase, care m-au ajutat să-mi îmbunătățesc atât povestea cât și pe mine personal.

Mulțumiri speciale tuturor prietenilor pentru susținerea lor nesfârșită și pentru că m-au încurajat să termin această lucrare. Fără ei, nu ar fi văzut lumina tiparului.

Aș vrea să-i mulțumesc lui Monica Diaconu, traducătorul meu, pentru munca depusă la această carte și pentru dedicarea în finalizarea acestei traduceri.

Cuprins

Introducere

Nava spațială Theos La 1.000.000 km de

Jupiter

Planeta Pământ Tell el-Mukayyar Iraq

Nava spațială Theos Orbitănd în jurul lui

Jupiter

Nassiriyya Hotelul

Nava spațială Theos Alerta de proximitate

Nassiriya Restaurantul Masgouf

Nava spațială Theos Obiectul misterios

Nasiriyya Cina

Nava spațială Theos Analiza datelor

Nasiriyya După cină

Nava spațială Theos Bătărnii

Nasiriyya Trezirea

Nava spațială Theos Imagini ale Pământului

Tell el-Mukayyar Săptămânile

Nava spațială Theos Teribila descoperire

Tell el-Mukayyar Sarcofagul

Nava spațială Theos Centura de asteroizi

Tell el-Mukayyar Atacul nocturn

Nava spațială Theos Figura de pe Marte

Tell el-Mukayyar Surpriza din noapte

Nava spațială Theos Orbitarea Pământului

Tell el-Mukayyar Deconspirarea

[Nava spaÈ#ialÄ# Theosâ## Ultimele pregÄ#tiri](#)

[Tell el-Mukayyar â## Cei patru paznici strÄ#lucitori](#)

[Tell el-Mukayyar â## Contact](#)

[Tell el-Mukayyar â## Recuperarea](#)

[Nava spaÈ#ialÄ# Theos Spacecraft â## Musafiri la bord](#)

[Nava spaÈ#ialÄ# Theosâ## DezvÄ#luirea](#)

[ReferinÈ#e bibliografice](#)

[1](#)

[2](#)

[3](#)

[4](#)

[5](#)

[6](#)

[7](#)

[8](#)

[9](#)

[10](#)

[11](#)

[12](#)

[13](#)

[14](#)

[15](#)

[16](#)

[17](#)

[18](#)

[19](#)

[20](#)

â##Eram pe drumul Ã®napoi. Trecuse doar un an din anii

noștri solari de când am fost formași până la sim
planeta în grabă, dar pentru aceia, echivalentul în ani
pământeni era de 3.600. Ce vom găsi?

Introducere

A doua sprezecea planetă, Nibiru (planeta trecerii) cum
era denumită de către sumerieni, sau Marduk (regele
cerurilor) cum i se mai spunea de către babilonieni, este,
de fapt, un corp ceresc care orbitează în jurul soarelui
nostru, având o rotație de 3.600 de ani. Orbita sa este
îndeosebi eliptică, retrogradă (rotindu-se în jurul
soarelui în direcția opusă față de celelalte planete)
și înclinată vizibil față de planul sistemului nostru
solar.

Fiecare apropiere ciclică a cauzat aproape întotdeauna
transformări interplanetare imense în sistemul nostru solar,
atât la nivelul orbitelor cât și al configurației planetelor
care îl formează. În timpul unei asemenea tranziții
tumultuoase, impresionanta planetă Tiamat, localizată
între Marte și Jupiter, având o masă de aproximativ
nouă ori mai mare decât a pământului actual, bogată
în apă și dotată cu 11 sateliți, a fost distrusă
în urma unei coliziuni cataclismice. Una dintre cele apte
luni care orbitau Nibiru a lovit gigantică planetă Tiamat,
rupând-o efectiv în două, și aruncând cele două
jumătăți pe două orbite opuse. În următoarea
tranziție (în două zile a Genezei), restul sateliților

aparÈ#inÃ¼nd de Nibiru au Ã®ncheiat procesul, distrugÃ¼nd complet una dintre cele douÃ¼# secÈ#iuni formate Ã®n urma primei coliziuni. Resturile generate Ã®n urma multiplelor impacte au creat ceea ce denumim azi â##centura de asteroiziâ## sau â##braÈ#arÃ¼# de ciocaneâ## cum mai este denumitÃ¼# de sumerieni. Aceasta a fost parÈ#ial acaparatÃ¼# de planetele Ã®nvecinate. Jupiter, Ã®n special a captat majoritatea resturilor, crescÃ¼ndu-È#i astfel semnificativ masa.

Artefactele-satelit ale dezastrului, inclusiv ce a mai rÃ¼#mas din Tiamat, au fost â##proiectateâ## ca resturi orbitale, formÃ¼nd ceea ce È#tim azi ca È#i â##cometeâ##. Partea care a supravieÈ#uit celei de a doua tranziÈ#ii este poziÈ#ionatÃ¼# pe o orbitÃ¼# stabilÃ¼# Ã®ntre Marte È#i Venus, luÃ¼nd odatÃ¼# cu ea ultimul satelit È#i formÃ¼nd ceea ce cunoaÈ#tem sub denumirea de PÃ¼#mÃ¼nt, Ã®mpreunÃ¼# cu partenerul sÃ¼#u inseparabil, Luna.

Urma lÃ¼#satÃ¼# de acest impact cosmic, care s-a Ã®ntÃ¼#mplat acum aproximativ 4 miliarde ani, este Ã®n continuare parÈ#ial vizibilÃ¼# È#i azi. Zona afectatÃ¼# este complet acoperitÃ¼# de apÃ¼#, fiind ceea ce cunoaÈ#tem ca Oceanul Pacific. Aceasta ocupÃ¼# cam o treime din suprafaÈ#a pÃ¼#mÃ¼ntului, Ã®ntinzÃ¼ndu-se pe o suprafaÈ#Ã¼# de peste 179 milioane de kilometri pÃ¼#traÈ#i. Ã®n această zonÃ¼# vastÃ¼# nu existÃ¼# practic o masÃ¼# de teren, Ã®nsÃ¼# existÃ¼# o depresiune care se Ã®ntinde pÃ¼#nÃ¼# la o adÃ¼#ncime de peste zece kilometri.

În prezent, Nibiru seamă destul de mult cu Pământul din punct de vedere al conformației. Două treimi din suprafață sunt acoperite cu apă, în timp ce restul este ocupat de un singur continent care se întinde de la nord la sud, având o suprafață totală de peste 100 de milioane de kilometri pătrați. Timp de sute de mii de ani, unii dintre locuitorii săi au profitat de asemănările dintre planeta lor și a noastră, făcând vizite regulate, influențând de fiecare dată cultura, cunoștințele, tehnologia evoluția rasei umane. Strămoșii noștri s-au referit la ei în multe feluri, dar poate că numele care-i reprezintă cel mai bine a fost mereu cel de **Zeii**.

Nava spațială Theos a la 1.000.000 km de Jupiter

Azakis s-a întins confortabil în scaunul lui negru, cu auto-modelare. I-a fost oferit cadou, cu ani în urmă de către un prieten meșteșugar, care l-a făcut cu propriile mâini cu ocazia primei misiuni interplanetare. I-a spus atunci că-i va aduce noroc. Și că îl va ajuta să se relaxeze și să ia cele mai bune decizii. Într-adevăr, a luat multe decizii pe acest scaun, și de multe ori a avut noroc. Astfel că mereu îl aduce aminte cu drag de acel moment atunci când îl folosea, în ciuda nenumăratelor reguli care i-ar fi împiedicat folosirea, mai ales pe o navă spațială de categoria Bousen-1, cum era cea în care se afla acum. Un fuor de fum albăstrui se ridica din țigara pe care o ținea între degetul mare și arătătorul mâinii drepte,

În timp ce, încerca să urmărească cu privirea cele 4.2 UA¹ care îl separa de destinația lui. Deși făcea aceste călătorii de câțiva ani deja, farmecul întinericului din spațiul înconjurător îi miile de stele cu care este presărat, reușeau să-i capteze atenția. Deschiderea formă ovală din fața lui îi permitea o imagine completă în direcția de mers, îi era surprins de modul în care câmpul de forță subțire ca un voal îl putea proteja de frigul sideral al spațiului, sau preveni scăpările bruște de aer și să-l împiedice să fie absorbit în vidul exterior. Altfel, ar muri aproape instantaneu. A tras un fum rapid din țigara lungă și a continuat să se uite în afișajul holografic din fața lui, în care vedea fața obosită, ne-bărbierită a colegului său de drum.

În altă parte a navei, Petri repara sistemul de control al conductelor de evacuare. S-a amuzat puțin de unul singur deformând imaginea centrală, suflând fumul pe care tocmai l-a inhalat, și creând un efect de val care i-a amintit de mișcărilor sinuoase ale dansatoarele exotice pe care se ducea adesea să le vadă atunci când ajungea în sfârșit în orașul natal și se putea bucura de odihna bine-meritată.

Petri, prietenul și partenerul său de aventură avea aproape treizeci și doi de ani, și aceasta era deja a patra lui misiune de acest tip. Statura lui înaltă și impresionantă

impunea respect celor pe care-i ăntănea. ăciuda ochilor negri ca spațiu din jurul lor, a părului lung, ăncis la culoare ăi răvăit care-i cădea pe umeri, a ăniimii de aproape doi metri ăi treizeci de centimetri, pieptului puternic ăi brațelor capabile să ridice fără probleme un Nebir², avea un suflet de copil. Privelița unei flori Soel³ ănflorind ăn soare ăl emoționa ăi putea sta ore ăi, privind complet fermecat valurile care se sparg pe coasta de filde a Golfului Saraan⁴. Un individ incredibil, de ăcredere ăi loial, ăi-ar fi dat oricând viața pentru el, fără nicio ezitare. Nu ar fi plecat niciodată fără să-l aibă pe Petri lăngă el. Era singura persoană din lume ăn care avea o ăcredere oarbă ăi pe care nu ar fi trăs-o niciodată.

Motoarele navei, ajustate pentru o navigare ăn cadrul sistemului solar, scoteau clasicul ăi liniștitorul sunet bi-fazic. Pentru auzul lui profesionist, sunetul acela ănsemna o bună funcționare a navei. Auzul său sensibil ăi permitea să distingă inclusiv o variație ăn camerele de ajustare de numai 0,0001 Lasig, cu multe ănainte ca aceasta să fie detectată de sofisticatul sistem automat de control. Acesta a ăi fost motivul pentru care, chiar ăi la vârstă sa fragedă, i-a fost ăcredințată comanda unei nave din categoria Pegasus.

Erau destui cei care ar fi dat orice numai să fie ăn locul

lui. Dar locul era ocupat de el.

Implantul intra-ocular OCOM a făcut ca nou calculata să apară în fața lui. Era incredibil cum un obiect de numai câțiva microni putea efectua toate funcțiile. Introdus direct în nervul optic, era capabil să vizualizeze întregul panou de control, suprapunând imaginea peste cea pe care o avea efectiv în fața sa. S-a obișnuit mai greu la început cu vrăjitoria asta, și nu odată starea de greață ameninșă să devină insuportabilă. Acum însă, nu mai putea lucra fără el.

Întregul sistem solar se învârttea în jurul lui în toată maiestruozitatea sa fascinantă. Micul punct albastru de lângă imensul Jupiter reprezenta poziția navei lor, iar linia roșie, subțire, ușor mai curbată decât versiunea anterioară, acum estompată, indica noua traiectorie spre Pământ.

Atracția gravitațională a celei mai mari planete din sistem era alarmantă. Era imperativ să rămână la o distanță sigură, și numai puterea celor două motoare Bousen i-ar permite lui Theos să scape din această ambrășie a morții.

Dispozitivul mobil de comunicare atașat de panoul din fața lui a cârâit:

- Azakis. Trebuie să verificăm starea racordurilor din compartimentul ăse.

Replica lui a venit pe un ton jucăuș care îi tăia răsuflarea și va

enerva pe prietenul său:

- N-ai făcut deja asta?

- Aruncă blestemata aia de țigară și hai să ajutăm! a tunat Petri.

Știu eu.

Reușise să-l enerveze și se delecta teribil cu asta.

- Aici sunt. Pornesc spre tine, prietene, nu te enerva.

- Haide odată. Sunt de patru ore aici și nu am nici un chef de glume.

Teribil de morocânos, dar nimeni și nimic nu-i putea separa.

Se cunoșteau încă din copilărie. El a fost cel care l-a salvat, nu o dată, de la o anumită bătaie (a fost un copil mult mai mare), folosindu-și statura impunătoare pentru a interveni între prietenul său și gâșca obișnuită de băștănuși, care-l alegeau mult prea des drept înțâș.

Ca și copil, Azakis nu era sigur că va fi genul de bărbat pentru care cele mai frumoase membre ale sexului opus sar bate. A abordat mereu un stil vestimentar neglijent, capul ras, o constituție zveltă, fiind mereu conectat la dispozitivul GCS⁵, cu ajutorul căruia absorbea cantități imense de informație de zece ori mai repede decât majoritatea lumii. La zece ani, grație performanțelor sale academice deosebite, îi fusese deja acordată o permisiune de acces nivel C, cu opțiunea de a dobândi cunoștințe care nu erau disponibile majorității semenilor săi. Implantul neuronal

N^COM, care-i oferea acest tip de acces, avea, totuÈ#i, cĂ#teva efecte secundare. Faza de dobĂ#ndire a informaÈ#iilor necesita concentrare completĂ#. Dat fiind faptul cĂ#-È#i petrecuse majoritatea timpului Ă#n acest fel, avea o privire absentĂ#, care se uita Ă#n gol, fiind complet rupt de ceea ce se Ă#ntĂ#mpla Ă#n jurul lui. AdevĂ#rul este cĂ#, Ă#n ciuda celor susÈ#inite de cĂ#tre BĂ#trĂ#ni, pĂ#rerea generalĂ# era cĂ# e uÈ#or retardat.

Dar asta nu a contat niciodatĂ# pentru el.

Setea lui de cunoÈ#tinÈ#e nu avea limite. RĂ#mĂ#nea conectat chiar È#i Ă#n timpul nopÈ#ii. DeÈ#i Ă#n timpul somnului capacitatea de dobĂ#ndire a informaÈ#iilor era misterios redusĂ# la 1%, tocmai din cauza necesitĂ#È#ii unei concentrĂ#ri absolute, nu dorea sĂ# piardĂ# nici mĂ#car un moment din viaÈ#a sa Ă#n care sĂ#-È#i dezvolte contextul cultural.

S-a trezit zĂ#bind uÈ#or È#i a pornit spre compartimentul È#ase, unde Ă#l aÈ#tepta prietenul sĂ#u.

Planeta PĂ#mĂ#nt â## Tell el-Mukayyar â## Iraq

Elisa Hunter a Ă#ncercat din-nou sĂ#-È#i È#teargĂ# afurisita de sudoare de pe frunte. PĂ#rea decisĂ# sĂ#-i curgĂ# uÈ#or spre nas È#i sĂ# picure Ă#n nisipul fierbinte de sub ea. Era deja Ă#n genunchi de cĂ#teva ore, cu Mistria Marshalltown⁶, de care nu se despĂ#rÈ#ea niciodatĂ#, Ă#ndepĂ#rtĂ#nd uÈ#or pĂ#mĂ#ntul fĂ#rĂ# sĂ# provoace vreun daunĂ#, Ă#ncercĂ#nd sĂ# dezgroape un obiect care

p#rea s# fie partea superioar# a unei pietre de morm#nt. Cu toate acestea, nu era #n continuare convins# de acest# teorie. Lucra deja de dou# luni l#ng# Ziqqurat-ul din Ur⁷. I s-a permis s# lucreze aici mul#umit# reput#iei sale de arheolog #i cuno#tin#elor sale avansate de sumerian#. De la primele excava#ii efectuate la #nceputul secolului XX, au fost descoperite c#teva morminte, dar niciodat# nu s-a mai v#zut un asemenea artefact pe vreunul dintre ele. Din cauza formei p#trate #i a dimensiunii apreciabile, p#rea mai degrab# un fel de ##capac## al unui recipient dec#t un sarcofag. Un obiect #ngropat acolo cu mii de ani #n urm# pentru a proteja sau a ascunde ceva.

Din p#cate, dat fiind c# dezgropase numai o mic# sec#iune a p#r#ii superioare, nu avea cum s# estimeze #n#l#imea presupusului recipient. Gravurile cuneiforme care acopereau #ntreaga parte vizibil# a capacului nu sem#nau cu nimic din ce mai v#zuse.

Traducerea lor i-ar fi luat c#teva zile #i tot at#tea nop#i nedormite.

-Doctore Hunter.

Elisa #i-a #n#l#at capul. Pun#ndu-#i m#na dreapt# #n dreptul ochilor pentru a-i ap#ra de soare, #i-a v#zut asistentul, Hisham, gr#bindu-se spre ea.

- Profesoare, ave#i un apel de la baz#. Pare a fi urgent.

- Bine. Mul#umesc, Hisham.

A profitat de acest# pauz# for#at# #i s-a bucurat de

o gură# de apă#, care deja aproape fiartă#, din plosca pe care o că#ra mereu la centură#.

Un apel de la bază#... Nu putea să#semna decât că# s-a înt#mplat ceva.

S-a ridicat, și-a scuturat norii de praf de pe pantaloni, și s-a îndreptat spre cortul care servea pe post de bază# de cercetare.

A deschis fermoarul care ținea cortul pe jumătate deschis și a intrat. A avut nevoie de câteva minute pentru ca ochii să#i să# se acomodeze cu lumina, dar asta nu a împiedicat-o să#-i recunoască# figura colonelului Jack Hudson pe ecran. Se uita fioros în gol, așteptând-o să# apară#.

Colonelul era oficial responsabil de divizia strategică# anti-terroristă# staționată# în Nassiriya, dar sarcina lui reală# era să# coordoneze programul de cercetare comandat și monitorizat de departamentul fantomă# ELSAD⁸. Acest departament era înv#luit în același mister care înconjura toate organizațiile de acest gen. Puține persoane cunoșteau exact scopul și obiectivele acestei organizații. Singura certitudine era faptul că# raportarea se făcea direct către președintele Statelor Unite.

Elisa nu acorda prea multă# importanță# acestor lucruri. Adevăratul motiv pentru care acceptase oferta de a lua parte la una dintre aceste expediții era faptul că# putea, în sfârșit, să# revină# în locul pe care-l iubea cel mai mult pe lume și să# lucreze ceea ce-i plăcea. În ciuda vârstei

destul de fragede (treizeci È#i opt de ani), avea cele mai multe realizĂ#ri din domeniul ei.

ArborĂ#nd cel mai frumos zĂ#mbet al ei a spus:

- BunĂ# seara, Generale. CĂ#rui fapt datorez această# onoare?

- Doctore Hunter, nu e nevoie de sentimentalisme. È#tiÈ#i foarte bine de ce sun. Permisul acordat pentru a vĂ# finaliza munca a expirat acum douĂ# zile. Nu mai puteÈ#i sta acolo.

Vocea sa era durĂ# È#i fermĂ#. De data asta, nici mĂ#car farmecul ei evident nu avea sĂ# fie suficient pentru a-i asigura o prelungire. A decis sĂ#-È#i joace ultima carte.

Ă#ncepĂ#nd cu 23 martie 2003, cĂ#nd coaliÈ#ia condusĂ# de Statele Unite ale Americii a decis sĂ# invadeze Irak-ul, cu intenÈ#ia expresĂ# de a-l Ă#nlĂ#tura pe dictatorul Saddam Hussein, acuzat cĂ# ar fi deÈ#inut arme de distrugere Ă#n masĂ# (acuzaÈ#ie care, ulterior, s-a dovedit a fi nefondatĂ#) È#i de susÈ#inerea terorismului islamic Ă#n Irak, toate cercetĂ#rile arheologice, care erau oricum dificile È#i pe timp de pace, au fost amĂ#nate.

Abia odatĂ# cu Ă#ncetarea formalĂ# a ostilitĂ#È#ilor pe data de 15 aprilie 2013 a renĂ#scut È#i speranÈ#a arheologilor din lumea Ă#ntreagĂ# cĂ# vor reuÈ#i sĂ# aibĂ# acces la site-ul Ă#n care s-a dezvoltat una dintre cele mai vechi civilizaÈ#ii ale lumii, Ă#nainte de a-È#i dispersa cultura la nivel mondial. Decizia autoritĂ#È#ilor iraquiene, de la finalul lui 2011, de a redeschide excavaÈ#iile pentru unele sit-uri de o valoare istoricĂ#

inestimabilă# pentru a# continua a#mbunătă#irea
mo#tenitorii lor culturale# le-a transformat speran#a
a#n realitate. Sub auspiciile Na#iunilor Unite, #i cu
numeroase autoriza#ii semnate #i confirmate anterior de
c#tre nenum#rate a#autorit#i#, c#teva grupuri de
cercetare, selec#ionate #i supravegheate de c#tre personalul
comisiei, aveau permisiunea de a lucra pentru o perioad#
limitat# de timp, a#n cele mai importante zone de interes
arheologic de pe teritoriului Iraq-ului.

Apropiindu-se c#t mai mult de camer#, pentru ca ochii ei
de un verde-smarald s# poat# ob#ine efectul dorit, #i-a
a#nceput pledoaria:

- Dragul meu colonel, ave# perfect# dreptate.

#tia c# o atitudine respectuoas# a#l va bine-dispune
interlocutorul.

- Dar suntem at#t de aproape.

- Aproape de ce? a tunat colonelul, ridic#ndu-se de pe scaun
#i pun#ndu-#i pumnii pe birou.

- #mi repeta#i aceea#i poveste de c#teva s#pt#m#
#ni. Nu v# mai pot sus#ine dac# nu veni#i cu ceva concret.

- Dac# mi-a#i acorda onorarea de a lua cina cu mine a#n
seara asta, a# fi a#nc#ntat# s# v# ar#t ceva care v-
ar face s# v# r#zg#ndi#i. Ce spune#i?

Un z#mbet frumos i-a dezvelit din#ii albi. #i-a trecut
m#na prin p#rul lung #i blond. Era sigur# c#-l putea
convinge.

Colonelul s-a Ȃncruntat, ȂncercȂnd sȂ-È#i pȂstreze o minȂ# nervoasȂ#, deÈ#i È#tia foarte bine cȂ# nu putea rezista ofertei ei. Ii plȂ#cuse de Elisa dintotdeauna, iar ideea unei cine Ȃn doi Ȃl intriga.

Ȃn ciuda celor patruzeci È#i opt de ani ai sȂ#i, era ȂncȂ# un bȂrbat atrȂ#gȂ#tor. AvȂnd un corp athletic, trȂ#sȂ#turi ferme, pȂ#r ȂncȂ#runÈ#it, o privire durȂ#, hotȂ#rȂ#tȂ# a ochilor sȂ#i de un albastru intens, o culturȂ# generalȂ# vastȂ# care-i permitea sȂ# converseze pe marginea unei varietȂ#È#i de subiecte, È#i farmecul indiscutabil al ofiÈ#erului Ȃn uniformȂ#, era Ȃn continuare un bȂrbat Ȃ#interesantȂ#.

- Ȃn ordine, a mȂrȂ#it colonelul. Dar va trebui sȂ#-mi aduci ceva senzaÈ#ional desearȂ#, altfel ai face bine sȂ# te apuci sȂ#-È#i strȂ#ngi catrafusele È#i sȂ#-È#i faci bagajele.

Ȃncerca sȂ#-È#i foloseascȂ# tonul sȂ#u cel mai autoritar, dar nu se descurca prea bine.

- SȂ# fii gata la ora opt. Trimit o maÈ#inȂ# sȂ# te ia de la hotel.

A Ȃnterupt comunicarea fȂ#rȂ# sȂ#-È#i ia la revedere.

La naiba, trebuie sȂ# mȂ# grȂ#besc. Mai am doar cȂ#teva ore pȂ#nȂ# se ȂntunecȂ#.

ScoÈ#Ȃ#ndu-È#i capul din cort, a strigat:

- Hisham, adunȂ# toatȂ# echipa. O sȂ# am nevoie de tot ajutorul disponibil.

A parcurs grȂ#bitȂ# cei cȂ#È#iva metri care o despȂ#rÈ#eau de zona de excavaÈ#ie, lȂ#sȂ#nd un nor de praf

În urma ei. Când tevea minute, toată lumea era adunată în jurul eu, așteptând instrucțiuni.

Arând spre marginea cea mai îndepărtată a pietrei, a ordonat:

- Tu, îndepărtează-te rog nisipul de pe colțul acela. Ești tu, ajută-l. Vă sugerez să aveți grijă. Dacă este ceea ce cred eu că este, ne-ar putea salva fundurile tuturor.

Nava spațială Theos Orbitând în jurul lui Jupiter Micul, dar confortabilul și sfericul modul intern de transfer călătoria cu o viteză medie de aproximativ 10m/s, de-a lungul culoarului trei, care urma să îl ducă pe Azakis la intrarea în compartimentul în care partenerul său de drum, Petri, îl aștepta.

Theos, care avea, de asemenea, o formă sferică și un diametru de nouăzeci și șase de metri, avea optsprezece conducte tubulare, fiecare având puțin peste trei sute de metri în lungime. Fuseseră construite ca și meridiane, cu o spațiere la zece grade, astfel încât să acopere întreaga circumferință. Fiecare dintre cele douăzeci și trei de nivele avea patru metri înălțime, cu excepția celei centrale (nivelul unsprezece), care măsura de douăzeci și trei ori mai mult. Erau ușor accesibile prin intermediul capetelor realizate de fiecare culoar la fiecare etaj. Practic, trecerea dintre cele mai separate două puncte ale navei dura cel mult cincisprezece secunde.

Frânarea modului era abia perceptibilă. Ușa s-a deschis

cu un uierat uor, descoperindu-l pe Petri, cu picioarele depărtate și brațele încrucișate.

-Te-aștept de-o veșnicie, zise el pe un ton neconvingător. Ai terminat de înfundat filtrele de aer cu mizeria aia împușată pe care o tot cari după tine ?

Aluzia la țigare era abia mascată.

Ignorând remarca provocatoare cu un răcnjet, Azakis și-a scos dispozitivul portabil de analiză de la centură și l-a activat cu o mișcare a degetului mare.

- Îine asta. Trebuie să ne grăbim, a răspuns el, pasândui-o lui Petri cu o mișcare în timp ce încerca să poziționeze senzorul în racordul din dreapta lui, cu mână cealaltă.

Sosirea noastră este estimată peste 58 de ore și încep să mă îngrijorez.

- De ce? l-a întrebat Petri, uor surprins.

- Nu îți. Am senzația că s-a întâmplat ceva.

Dispozitivul din mână lui Petri a început să emită o serie de sunete cu diferite frecvențe. A cercetat obiectul, fără să aibă habar ce însemna. Uitându-se la figura prietenului și, căuta o explicație, dar nu a găsit vreuna. Mișcându-se cu atenție, Azakis a poziționat senzorul în celălalt racord. O nouă serie de sunete indescifrabile s-a auzit din dispozitiv. Apoi liniște. Azakis a luat dispozitivul din mâinile prietenului și, a privit rezultatele cu atenție și a zămbit:

- Totul e în ordine, Putem merge mai departe.

Abia atunci îi-a dat Petri seama că-îi înuse respirația pentru o vreme. A oftat profund și a simțit cum se relaxează imediat. Oricât de mică, o defecțiune a racordurilor le-ar fi compromis definitiv misiunea, forțându-i să se întoarcă. Era ultimul lucru de care aveau nevoie. Aproape ajunseser.

- Merg să mă spăl, zise Petri, încercând să scuture niște praf.

O vizită în conducte educațională, a adăugat el, strămbându-și buza de sus.

Azakis a zămbit.

- Ne vedem pe punte.

Petri a chemat capsula, și a intr-o clipă, dispăruse.

Sistemul central i-a anunțat că trecuseră cu bine de orbita lui Jupiter și se îndreptau spre Pământ. Cu o privire abia sesizabilă, dar rapidă la dreapta sa, Azakis a solicitat din nou dispozitivului OCOM să-i afișeze ruta. Punctul albastru care se mișca odată cu cel roșu era acum poziționat puțin mai departe, către orbita marșiană. Numărul invers indica faptul că sosirea lor era estimate peste exact 58 de ore și că viteza navei era de 3.000km/s. Era din ce în ce mai agitat. Pe de altă parte, nava spațială cu care călătoreau era prima echipată cu noile motoare Bousen, a căror concept era complet diferit de orice se folosiser înainte. Constructorii susțineau că acestea ar

putea propulsa nava la viteze apropiate de o zecime din viteza luminii. Nu Ã®ndrÃ®znise sÃ® Ã®ncerce asta vreodatÃ®. DeocamdatÃ®, 3000km/s era mai mult decÃ®t suficient pentru o cÃ®lÃ®torie inauguralÃ®.

Din cei cincizeci È®i È®ase de membri ai echipajului care ar fi putut fi gÃ®zduiÈ®i la bordul Theos, numai opt fuseserÃ® aleÈ®i pentru aceastÃ® primÃ® misiune, inclusiv Petri È®i Azakis. Motivele BÃ®trÃ®cnilor nu fuseserÃ® clare. Au bÃ®nuit cÃ® se datora naturii È®i destinaÈ®iei cÃ®lÃ®toriei. Se aÈ®teptau probleme evidente, È®i ar fi fost mai bine sÃ® nu riÈ®te prea multe vieÈ®i.

AdicÃ® noi suntem de sacrificiu? Ce treabÃ®-i asta? S-ar sfÃ®rÈ®i mereu la fel. CÃ®nd e vorba de a-È®i risca propria piele, pe cine scoteau la Ã®naintare? Azakis È®i Petri.

Ã®nsÃ®, Ã®n final, Ã®nclinaÈ®ia lor spre aventurÃ® È®i remarcabila abilitatea de a gÃ®si rÃ®spunsuri Ã®n situaÈ®ii â##interesanteâ## le-a permis sÃ® obÈ®inÃ® cÃ®teva concesii.

Azakis locuia Ã®ntr-o clÃ®dire enormÃ® Ã®n frumosul oraÈ® Saaran Ã®n sudul continentului, care fusese folosit pe vremuri pe post de depozit de cÃ®tre MeÈ®teÈ®ugarii locali. Din cauza acestor â##concesiiâ## i s-a permis sÃ® o modifice dupÃ® bunul plac.

Peretele de sud a fost complet Ã®nlocuit cu un cÃ®mp de forÈ®Ã® asemÃ®nÃ®tor celui folosit pe nava spaÈ®ialÃ®, astfel Ã®ncÃ®t putea admira minunata priveliÈ®te a golfului de jos din fotoliul sÃ®u automat de care nu se despÃ®rÈ®ea. La nevoie,

Însă, întregul perete se preschimba într-un enorm sistem tri-dimensional, pe care putea viziona douăsprezece transmisii GCS simultane. Nu odată, acest sistem complicat de monitorizare și gestiune i-a permis să culegă informațiile esențiale în avans, ceea ce însemna că putea rezolva cea mai îndepărtată criză. N-ar fi renunțat la asta.

O întreagă aripă a fostului depozit era rezervată colecției sale de suveniruri adunate de-a lungul anilor din diverse misiuni spațiale. Fiecare-i amintea de ceva anume, și de fiecare dată când găsea în mijlocul ciudatei grămezi de obiecte, nu putea să nu se simtă recunoscător pentru norocul său, și mai ales, pentru credinciosul său prieten, care-i salvase viața de mai multe ori.

Petri, care avusese, de asemenea, rezultate academice deosebite, nu era un fan al promovării prin tehnologie. Deși putea să piloteze aproape orice fel de navă spațială, și deși era familiar cu aproape toate tipurile de arme sau sisteme de comunicare locale sau inter-planetare, prefera să se bazeze pe propriile instincte și pe competențele manuale în rezolvarea problemelor care se iveau. Nu de puține ori a transformat rapid o bucată diformă de metal vechi într-un mijloc de transport sau într-o veritabilă armă de apărare. Era incredibil. Putea produce aproape orice avea nevoie. Aceasta era în parte moștenită de la tatăl său, un Meșteșugar iscusit, dar se datora în mare măsură pasiunii sale pentru Artă. Copil fiind, fusese mereu copleșit de modul

În care Meșteugarii reușeau să transforme materia inutilă în obiecte cu o mare utilitate și de înaltă tehnologie, creștând, în același timp, obiecte frumoase.

Un sunet puternic, neplăcut și intermitent l-a adus înapoi la realitate. Alerta automat de proximitate fusese activat.

Nassiriyya ## Hotelul

Clar nu era un hotel de cinci stele, dar pentru cineva care a petrecut zece săptămăni într-un cort, deșert, și numai un duș era considerat lux. Elisa a lăsat apa rece, revigorantă și-i maseze gâtul și umerii. Răcoarea-i făcea bine corpului și spatele i-a fost traversat de o serie de fiori plăcuși.

Și dai seama de importanța lucrurilor numai când nu le mai ai.

Trecuseră mai bine de zece minute când s-a decis să iasă din duș. Aburii au aburit oglinda, care fusese clar agățată strâmb. A încercat să corecteze asta, dar imediat ce i-a dat drumul a revenit la poziția sa strâmbă. A ignorat-o puțin la urmă. În timp ce și era tergea corpul, s-a uitat la ea admirativ. În tinerețea ei, i se făcuseră oferte să lucreze ca model sau actriță. Ar fi putut fi, poate, o diva a cinematografului sau soția unui fotbalist, dar banii nu au interesat-o niciodată. A preferat să transpire, să înghită praf, să studieze documente vechi și să viziteze locuri uitate. Pentru ea, aventura însemna

sĂ#ngele È#i emoÈ#ia implicate Ă#n gĂ#sirea unui artefact antic, descoperirea unor vestigii de acum mii de ani. Nimic nu se compara cu asta.

S-a apropiat mai mult de oglindĂ#, uitĂ#ndu-se la micile alea linii nenorocite din colÈ#urile ochilor. MĂ#na i s-a dus automat spre trusa de machiaj, din care È#i-a scos crema anti-rid. â##Riduri vizibil mai puÈ#ine Ă#n mai puÈ#in de o sĂ#ptĂ#mĂ#nĂ#â##. A Ă#ntinsĂ#-o cu atenÈ#ie pe toatĂ# faÈ#a È#i s-a uitat la ea cu atenÈ#ie. Pretindeau cĂ# fac miracole ? Ă#n definitiv, susÈ#inea cĂ# efectele vor fi vizibile dupĂ# doar È#apte zile.

È#i-a zĂ#mbit sieÈ#i, È#i tuturor femeilor care se lasĂ# pĂ#cĂ#lite de asemenea reclamĂ#.

Ceasul de pe peretele deasupra patului aratĂ# ora 19:40. Nu va reuÈ#i sĂ# se pregĂ#teascĂ# Ă#n douĂ#zeci de minute.

S-a uscat grĂ#bitĂ#, lĂ#sĂ#ndu-È#i pĂ#rul blond uÈ#or ud, È#i a rĂ#mas Ă#n faÈ#a dulapului din lemn Ă#nchis la culoare, Ă#n care atĂ#rnau cele cĂ#teva haine pe care le reuÈ#ise sĂ# È#i le aducĂ#. AltĂ# data i-ar fi luat ore sĂ# se decidĂ# asupra vestimentaÈ#iei potrivite pentru o anumitĂ# ocazie. Ă#n aceastĂ# searĂ#, Ă#nsĂ#, oferta era limitatĂ#. FĂ#rĂ# sĂ# se gĂ#ndeascĂ# prea mult, a optat pentru o rochie neagrĂ#, scurtĂ#. Era drĂ#guÈ#Ă#, evident sexy, dar nu vulgarĂ#. Avea o linie a decolteului care-i punea Ă#n evidenÈ#Ă# silueta voluptoasĂ#. A scos-o din dulap È#i a aruncat-o pe pat cu o miÈ#care elegantĂ# a mĂ#cinii.

19:50. Chiar dacÄ# era apanajul doamnelor, ura sÄ# Ä®ntÄ# çrzie.

UitÄ#ndu-se pe fereastrÄ#, a vÄ#zut o maÈ#inÄ# Ä®nchisÄ# la culoare, strÄ#lucitoare chiar Ä®n faÈ#a hotelului. Un tÄ#cnÄ#r Ä®mbrÄ#cat Ä®n haine militare, care era probabil È#oferul, se sprijinea calm de maÈ#inÄ#, fumÄ#nd o È#igare.

A fÄ#cut tot posibilul sÄ#-È#i evidenÈ#ieze ochii cu un dermatograf È#i rimel, È#i È#i-a dat repede cu puÈ#in luciu pe buze. Ä#n timp ce Ä®ncerca sÄ#-l distribuie uniform, trimiÈ#Ä#nd sÄ#ruturi Ä®n aer, È#i-a pus cerceii preferaÈ#i, luptÄ#ndu-se sÄ# gÄ#seascÄ# gÄ#urile Ä®n urechi.

Trecuse ceva vreme de la ultima ieÈ#ire Ä®n oraÈ#. Munca o purta Ä®n jurul lumii È#i nu avusese o relaÈ#ie stabilÄ# cu cineva. RelaÈ#iile ei se Ä®nceiau, de obicei, dupÄ# cÄ#teva luni. Ä#È#i ignorase dintotdeauna instinctul matern Ä®nnÄ#scut pe care l-a simÈ#it ca fatÄ#, iar cum, pe mä#surÄ# ce se apropia de maturitatea biologicÄ#, devenea din ce Ä®n ce mai conÈ#tientÄ# de acest lucru. Poate era timpul sÄ# aibÄ# Ä®n vedere Ä®ntemeierea unei familii.

È#i-a alungat rapid gÄ#ndul din minte. A alunecat Ä®n rochie, È#i-a pus singura pereche de pantofi cu toc pe care È#i-o adusese, È#i a pulverizat cel mai bun parfum al ei de o parte È#i de alta a gÄ#tului printr-o miÈ#care generoasÄ#. EÈ#arfÄ# de mä#tase È#i o geantÄ# de mä#cnÄ# neagrÄ#, Ä®ncÄ#pÄ#toare. Era gata. O ultimÄ# privire Ä®n oglinda

pe tată de pe peretele de lăncă ușa a asigurat-o că machiajul era impecabil. După o scurtă piruetă a prăsit camera cu o expresie satisfăcută.

După ce îi-a revenit din uimirea provocată de vederea Elisei care ieșea din hotel arătând ca un model, târnăru-l ofer îi-a aruncat cea de a doua țigare pe care abia îi-o aprinsese și s-a grăbit să deschidă portiera măinii.

- Bună seara, doctore Hunter. Putem pleca? a întrebat el, ezitând.

- Bună seara, da, sunt gata, i-a răspuns ea arborând cel mai fermecător zâmbet al ei.

- Mulțumesc pentru drum, a adăugat ea, în timp ce se urca în mașină, știind că rochia i se va ridica și va dezvălui suficient din picioarele ei cât să-l facă pe soldat să se simtă inconfortabil.

I-a plăcut dintotdeauna să fie admirată.

Nava spațială Theos Alerta de proximitate

Sistemul OCOM a afișat rapid ceva în fața lui Azakis, un obiect ciudat al cărui contur nu era clar în din cauza rezoluției slabe a senzorilor de distanță care îl reperaseră. Era evident că este în mișcare și că se îndreaptă spre ei. Sistemul alertei de proximitate estimase o probabilitatea de impact de 96% între Theos și obiectul necunoscut, în cazul în care niciunul nu-și schimba cursul.

Azakis s-a urcat grăbit în cel mai apropiat modul de

transfer.

- Puntea, a tunat el scurt cÅ#tre sistemul automat de control.

Cinci secunde mai târziu, uÈ#s-a deschis cu un È#uierat È#i acolo, pe uriaÈ#ul ecran central al camerei de control era afiÈ#atÄ# imaginea de-focalizatÄ# a obiectului aflat pe un traseu de coliziune cu nava noastrÄ#.

- Ce naiba se Ã®ntÃ®mplÄ#? N-ar trebui sÄ# dÄ#m de meteoriÈ#i Ã®n zona zona asta, a exclamat el, uitÃ®ndu-se pe ecranul imens.

- Nu cred cÄ# e un meteorit.

- DacÄ# nu e un meteorit, atunci ce e? a continuat Petri, vizibil Ã®ngrijorat.

- DacÄ# nu ne schimbÄ#m rapid cursul, vom afla pe pielea noastrÄ#, odatÄ# ce vom fi Ã®mprÄ#È#tiaÈ#i pe toatÄ# puntea.

Petri a umblat la controlul navigaÈ#iei È#i a configurat o micÄ# variaÈ#ie Ã®n traiectoria stabilitÄ# iniÈ#ial.

â##Impact Ã®n 90 secunde,â## a anunÈ#at vocea femininÄ# È#i caldÄ# a sistemului de alertÄ# de proximitate, fÄ#rÄ# nicio emoÈ#ie. â##DistanÈ#a faÈ#Ä# de obiect: 276.000 kilometri È#i scade.â##

- Petri, fÄ# ceva! È#i fÄ#-o repede!â## a strigat Azakis.

- Fac ceva, dar chestia aia se miÈ#cÄ# prea repede!

Probabilitatea estimatÄ# de impact, vizibilÄ# pe ecranul din dreapta obiectului, scÄ#dea uÈ#or. 90%, 86%, 82%.

- N-o sÄ# reuÈ#im, a È#optit Azakis.

- Prietene, nu s-a inventat încă obiectul misterios care să-mi distrugă nava, l-a liniștit Petri cu un zămbet răutuos.

Printr-o manevră rapidă care i-a dezechilibrat pe moment pe amândoi, Petri a inversat polaritatea celor două motoare Bousen. Nava s-a zdruncinat câteva momente. Numai complicatul sistem gravitațional artificial care a compensat instant această modificare a împiedicat echipajul să nu fie aruncat în peretele din față.

- Deșteaptă-mi care, i-a spus Azakis, lovindu-și prietenul peste spate. Dar cum o să oprim învârtirea?

Obiectele din jurul lor deja începuseră să se ridice și se învârtteau prin încăpere.

- Stai puțin, a răspuns Petri care încă apăsa butoanele și manevra controalele.

- Trebuie doar... Stropi de sudoare i se scurgeau încet de pe frunte.

- Să deschidă! a continuat, în timp ce toate obiectele din încăpere continuau să se învârtă necontrolat. Până și ei doi începuseră să se ridice de pe podea. Sistemul gravitațional artificial nu mai reușea să compenseze imensa forță centrifugă care fusese generată. Deveneau din ce în ce mai uși.

- Ecluza de golire trei! a strigat Petri în timp ce toate obiectele din cameră au căzut pe jos în același timp. Geamul greoi a lui Azakis a fost oprit de un coș de gunoi

greu care l-a lovit. Între a treia și a patra coastă. Petri a căzut de la înălțimea la care survolase, pe pupitru, aterizând într-o poziție nefirească și ridicolă.

Estimarea probabilității de impact scăzuse la 18% și continua să scadă rapid.

- E totul în ordine? a gălăcit Azakis, încercând să ascundă durerea ce o resimțea în partea dreaptă.

- Da, da, sunt bine, a răspuns Petri, încercând să se ridice în picioare.

O clipă mai târziu, Azakis contacta echipajul care l-a informat că nu existau nici daune nici răni.

Manevra pe care tocmai o executaseră a deviat ușor. Theos de la cursul său iar scăderea de presiune provocată de deschiderea porții a fost imediat contracarată de sistemul automat.

6%, 4%, 2%.

Distanta față de obiect: 60.000 km, a continuat vocea.

Amândoi și-au înut respirația, așteptând să ajungă la o distanță de 50.000 km, când s-ar fi activat senzorii de rază scurtă. Păreau a fi niște momente fărâșite.

Distanta față de obiect: 50.000 km. Senzori de rază scurtă activați.

Imaginea începe să apară din fața lor și s-a focalizat rapid. Obiectul care apăruse pe ecran putea fi observat, având toate

detaliile vizibile. Cei doi astronauți s-au uitat unul la altul, fiecare căutând pe figura celuilalt un răspuns.

- Incredibil! au exclamat ei la unison.

Nassiriya ## Restaurantul Masgouf

Colonelul Hudson se plimba agitat în susul și în josul holului din fața sălii principale a restaurantului. Așa verifica la fiecare minut ceasul pe care-l purta mereu pe încheietura mâinii stângi. Nu-l dădea jos nici când dormea. Era la fel de emoționat ca un adolescent la prima întâlnire.

Ca să-i treacă timpul, îi-a comandat un Martini cu gheață și o felie de lămâie. Barmanul cu mustață l-a privit pe sub sprâncenele stufoase în timp ce țergea alene un set de pahare cu picior.

Alcoolul era interzis în Țările islamice. În seara aceea, însă, se făcuse o excepție. Într-un restaurant fusese rezervat pentru ei doi. Imediat ce a încheiat conversația cu doctor Hunter, Colonelul a contactat proprietarul, solicitând în mod special felul de mâncare Masgouf, care îi dădea numele restaurantului. Din cauza dificultății de a obține ingredientul principal, și anume sturion, a vrut să se asigure că restaurantul putea face rost de el. Fiind că are nevoie de cel puțin două ore pentru a fi pregătit, insistase să fie gătit în tihnă, pentru a un rezultat perfect.

Cum uniforma sa de camuflaj nu era potrivit pentru acea

seară, a decis să-și scoată de la naftalină vechiul costum Valentino închinis la culoare, pe care l-a combinat cu o cravată de mătase, în stil militar, cu dungi ale gri. Pantofii negri, lustruiți cum numai un soldat îți să o facă, erau, de asemenea, italienești. Ceasul militar nu se potrivea în niciun fel, dar nu ar fi renunțat la el sub nicio formă.

- Sunt pe drum. Vocea a pătruns dintr-un receptor, asemănător unui telefon mobil, pe care îl ținea în buzunarul de la piept. L-a oprit și s-a uitat pe fereastră.

Mașina mare și neagră a făcut o manevră de evitare a unei punți mototolite luate de vânt și care se rostogolea leneș pe stradă. Printr-o mișcare rapidă s-a apropiat și a oprit exact în fața intrării în restaurant. Oferul a așteptat ca praful stărnit de mașină să se așeze înainte de a coborî cu atenție din mașină. Semnalul de câștig liber a venit din casca ascunsă cu grijă în urechea lui dreaptă. S-a uitat cu atenție către toate pozițiile agreate anterior, păcănă a fost sigur și a identificat toți colegii soldați care, în echipament militar, urmau să asigure siguranța celor doi participanți la cina din acea seară.

Zona era sigură.

A deschis ușa din spate și a întins ușor mâna dreaptă pentru a-și ajuta pasagerul să coboare

Elisa i-a mulțumit soldatului și a ieșit elegant din

ma#inÄ#. S-a uitat Ä®n sus Ä®n timp ce inspira aerul proaspÄ#t al serii, oprindu-se o clipÄ# pentru a admira priveliÈ#tea splendidÄ# pe care numai cerul Ä®nstelat al deÈ#ertului o putea oferi.

Colonelul a aÈ#teptat o clipÄ#, incapabil sÄ# se decidÄ# dacÄ# sÄ#-i iasÄ# Ä®n Ä®ntÄ#mpinare sau sÄ# o aÈ#tepte sÄ# intre. Ä#n final a ales sÄ# rÄ#mÄ#nÄ# aÈ#ezat, sperÄ# cÄ# asta l-ar face sÄ# parÄ# mai puÈ#in agitat. Apoi, cu o indiferenÈ#Ä# simulatÄ#, a mers spre bar, s-a urcat pe un scaun Ä®nalt, odihnindu-È#i cotul stÄ#ng pe suprafaÈ#a de lemn Ä®nchis, a sorbit ultima picÄ#turÄ# a bÄ#uturii din pahar, privind cum sÄ#mburele lÄ#mÄ#çii cade Ä®napoi Ä®n pahar.

UÈ#a s-a deschis cu un uÈ#or scÄ#rÈ#Ä#çit iar soldatul È#ofer s-a uitat Ä®mprejur verificÄ#nd ca totul sÄ# fie Ä®n ordine. Colonelul a aprobat uÈ#or din cap, iar escorta a condus-o pe Elisa Ä®nÄ#untru, invitÄ#nd-o sÄ# meargÄ# Ä®nainte sa, cu un gest elegant al mÄ#çinii.

- BunÄ# seara, doctore Hunter, a spus colonelul ridicÄ#ndu-se de pe scaun È#i afiÈ#Ä#nd cel mai frumos zÄ#mbet al sÄ#u. Sper cÄ# drumul a fost plÄ#cut.

- BunÄ# seara, colonele, a rÄ#spuns Elisa, afiÈ#Ä#nd un zÄ#mbet la fel de ameÈ#itor. Foarte plÄ#cut, mulÈ#umesc. È#oferul dumneavoastrÄ# a fost extrem de amabil.

- PoÈ#i pleca, mulÈ#umesc, i-a spus el È#oferului pe un ton autoritar. DupÄ# un salut militÄ#resc, tÄ#cnÄ#rul s-a Ä®ntors

pe cÄ#lcÄ#cie È#i a dispÄ#rut Ä#n noapte.

- VÄ# pot oferi un aperitiv, profesore? A Ä#ntrebat colonelul, chemÄ#nd barmanul mustÄ#cios printr-o miÈ#care a mÄ#cinii.

- Orice beÈ#i È#i dumneavoastrÄ#, a rÄ#spuns Elisa fÄ#rÄ# sÄ# ezite, arÄ#tÄ#nd spre paharul de martini pe care colonelul Ä#l avea Ä#ncÄ# Ä#n mÄ#cnÄ#. Apoi a adÄ#ugat:

- VÄ# rog, spuneÈ#i-mi Elisa, colonele. Prefer aÈ#a.

- Sigur cÄ# da. È#i-mi poÈ#i spune Jack. â##Coloneleâ## este pentru soldaÈ#ii mei.

A Ä#nceput bine, s-a gÄ#ndit colonelul.

Barmanul a turnat al doilea martini È#i l-a Ä#ntins nou sositei. RidicÄ#ndu-l, l-a ciocnit cu cel al colonelului.

- Noroc, a zis ea pe un ton vesel, luÄ#nd o Ä#nghiÈ#iturÄ#.

- Trebuie sÄ#-È#i spun cÄ# arÄ#È#i splendid Ä#n seara aceasta, Elisa, a spus colonelul, trecÄ#ndu-È#i rapid privirea peste invitata sa.

- Ei bine, nici tu nu arÄ#È#i rÄ#u. O avea uniforma farmecul ei, dar te prefer aÈ#a, a spus ea, cu un zÄ#mbet drÄ#cos È#i Ä#nclinÄ#ndu-È#i capul Ä#ntr-o parte.

Cumva jenat, Jack È#i-a Ä#ndreptat atenÈ#ia cÄ#tre conÈ#inutul paharului din mÄ#cna sa. S-a uitat la el o vreme, apoi a dat peste cap Ä#ntregul conÈ#inut dintr-o Ä#nghiÈ#iturÄ#.

- Mergem la masa noastrÄ#?

- O idee bunÄ#, a exclamat Elisa. Sunt ruptÄ# de foame.

- Am comandat specialitatea casei. Sper sÄ#-È#i placÄ#.

- Nu-mi spune cÄ# i-ai convins sÄ# gÄ#teascÄ# Masgouf! A
Ä#ntrebat ea, uimitÄ#, mÄ#rindu-È#i frumoÈ#ii ei ochi verzi
cÄ#t de mult a putut. E aproape imposibil sÄ# gÄ#seÈ#ti sturion
Ä#n perioada asta a anului.

- Doar ce-i mai bun pentru aÈ#a un oaspete, a spus
colonelul cu Ä#ngÄ#mfare, vÄ#zÄ#nd cÄ# alegerea sa fusese
apreciatÄ#. È#i-a Ä#ntins politicos mÄ#na dreaptÄ# È#i
a invitat-o sÄ#-l urmeze. AvÄ#nd Ä#ncÄ# un zÄ#mbet
rÄ#utÄ#cios, l-a lÄ#sat sÄ# o conducÄ# spre masÄ#.

Sala era decoratÄ# Ä#n stilul tipic regiunii. Lumina era
caldÄ# È#i diminuatÄ# iar draperiile enorme care veneau
din tavan acopereau aproape Ä#n Ä#ntregime pereÈ#ii. Un
covor imens cu elemente grafice Eslimi Toranjdar acoperea
practic Ä#ntreaga podea, iar altele, mai mici, fuseserÄ# plasate
Ä#n colÈ#urile Ä#ncÄ#perii, pentru a Ä#ncadra ansamblul.
Evident, conform tradiÈ#iei, masa ar fi trebuit servitÄ#
aÈ#ezaÈ#i fiind pe canapea, avÄ#nd perne confortabile pe
podea, dar fiind un vestic tipic, colonelul a preferat o masÄ#
â##mai normalÄ#â##. Chiar È#i aceasta fusese aranjatÄ# cu
atenÈ#ie, culorile alese pentru faÈ#a de masÄ# potrivit
perfect cu restul clÄ#dirii. Muzica de fundal, Ä#n care o
Darbuka⁹ cu un ritm Maqsum¹⁰ acompania o melodie Oud¹¹,
umplea Ä#ncÄ#perea.

O searÄ# perfectÄ#.

Un chelner Ä#nalt È#i slÄ#buÈ# s-a apropiat politicos de ei,
È#i, cu o plecÄ#ciune, i-a invitat sÄ# ia loc. Colonelul a lÄ#sat-

o pe Elisa să se așeze prima, în timp ce el se concentra pe aranjarea scaunului său, apoi s-a așezat în fața ei, având grijă să nu-i intre cravata în farfurie.

- Locul acesta este foarte drăguț, a spus Elisa, uitându-se în jurul ei.

- Mulțumesc, spuse colonelul. Trebuie să recunosc că eram puțin îngrijorat că nu-ți va plăcea. Dar apoi mi-am amintit de pasiunea ta pentru zona aceasta și m-am gândit că ar fi cea mai bună alegere.

- Ai presupus corect, a spus Elisa, dezvăluindu-și, din nou, frumosul zâmbet.

Chelnerul a desfăcut o sticlă de champagne, și în timp ce le umplea cupele, un altul a sosit, aducând o tavă.

- Ai dori să încercăm niște Most-o-bademjun¹² ?

Cei doi participanți la cină s-au uitat unul la altul cu încredințare. Ridicându-și paharele au toastat încă o dată.

Într-o măsură în care închisă la culoare, aflată la aproximativ o sută de metri depărtare, două persoane manevrau un sistem complicat de supraveghere.

- Ai văzut cum o răsfăță colonelul pe tipa aia? a spus cu un rânjet cel de pe scaunul oferului, care era vizibil mai plin. Mesteca un sandviș enorm și-și umplea burta și pantalonii de firimituri.

- O idee genială să introducem un transmisor în cercelul profesorului, a răspuns celălalt, mult mai slab, cu

ochi mari, ȚȃnchiÈ#i la culoare, Țȃn timp ce sorbea cafea dintr-un pahar mare, de hȃȃrtie maro. Auzim tot ce vorbesc de aici.

- Asigurȃ-te cȃ nu o dai Țȃn barȃ È#i Țȃnregistreazȃ totul, a bombȃnit celȃlalt, altfel o sȃ ne punȃ sȃ mȃȃncȃm cerceii ȃia la micul dejun.

- Stai liniÈtit. Sunt familiarizat cu echipamente de genul ȃsta. Nu vom rata nici mȃcar o È#oaptȃ.

- Trebuie sȃ aflȃm exact ce a descoperit doamna asta, a adȃugat cel mai plinuÈ#. È#eful a investit o grȃmadȃ de bani pentru a urmȃri cercetarea asta Țȃn secret.

- Cu siguranÈȃ nu va fi uÈ#or cu toatȃ securitatea pe care a instalat-o colonelul. Bȃrbatul mai slab s-a uitat spre cer ca È#i cȃȃnd ar fi Țȃntr-un vis, apoi a adȃugat:

- Dacȃ mi-ar da È#i numai o parte din banii ȃia, aÈ# fi undeva sub un palmier Țȃn Cuba, È#i singura mea grijȃ ar fi dacȃ sȃ comand o Margarita sau o Pina Colada.

- È#i poate cȃȃteva fete Țȃn bikini care sȃ te dea cu cremȃ, a spus cel mai plinuÈ#, izbucnind Țȃn rȃȃs, È#i dȃȃnd pe jos firimiturile de pe burta care se miÈ#ca Țȃn sus È#i jos.

-Aperitivul ȃsta e delicios. Vocea profesorului era uÈ#or distorsionatȃ de micul amplificator din panou.

- Trebuie sȃ recunosc cȃ nu mi-am imaginat cȃ exteriorul acela dur, militȃresc, ascundea un bȃrbat aÈ#a de sofisticat.

- Mulțumesc, Elisa. Nici eu nu aș fi zis că un academician cu o calificare atât de înaltă, poate fi pe cât de frumoasă, este prietenoasă și atât de încrețită toare, a spus colonelul, a cărui voce era cumva distorsionată, dar ușor mai scăzut.

- Ascultă-i numai cum flirtează, a exclamat bărbatul cel gras de pe scaunul oferului. Fac pariu că ajung în pat.

- Nu-s la fel de sigur, a spus celălalt. Doctorul nostru este în mod evident o femeie inteligentă, și nu cred că o cină este un compliment ieftin sunt de ajuns pentru a-i cădea în brațe.

- Fac pariu cu tine pe zece dolari că o fac în seara asta, a spus cel gras, întinzând mâna către colegul său.

- Bine, mă prind, a agreeat celălalt, strângând mâna mare care-i era oferită.

Nava spațială Theos Obiectul misterios

Obiectul care se materializase în fața celor doi călători uimiți nu semăna cu nimic din ceea ce natura ar fi putut crea vreodată, în ciuda infinitei sale imaginații. Avea aspectul unei flori metalice cu trei petale lungi, fără tulpină, este un pistil central, ușor conic. Partea din spate a pistilului avea forma unei prisme hexagonale, a cărei bază era ușor mai mare decât cea a conului aflat în partea opusă, care servea drept suport pentru întreaga structură. Petalele rectangulare se extindeau din cele trei părți aflate la distanțe egale ale hexagonului, cu o lungime de cel puțin

patru ori mai mare decât a bazei.

- Seamă cu un fel de moară veche. Asemănătoare celor folosite în preeriile din est, acum câteva secole, a spus Petri, fără să-și ia ochii de pe obiectul afișat pe ecranul mare.

Azakis a simțit un fior pe spate. Își-a adus aminte de niște prototipuri vechi pe care Bătrânii i-au sugerat să le studieze înainte de plecare.

- Trebuie să fie o sondă spațială, a concluzionat el. Am văzut câteva din astea, cu aproximativ același aspect în vechile arhive GCS, a continuat el, grabindu-se să extragă câteva mai multe informații din N^COM, referitoare la obiect.

- O sondă spațială? A întrebat Petri, întorcându-se uimit către partenerul său de drum. Își când se presupune că am lansat-o?

- Nu cred că e a noastră.

- Nu e a noastră? Ce vrei să spui?

- Vreau să spun că nu a fost nici construită nici lansată de locuitorii plantei Nibiru.

Expresia lui Petri devenea din ce în ce mai uimită.

- Ce vrei să spui? Nu-mi spune că îți tu crezi aberațiile astea cu extraterestri?

- Ce îți e pe planeta noastră nu s-a construită ceva. Am verificat arhivele GCS și nimic nu corespunde obiectului din fața noastră. Nici măcar printre planurile pentru proiectele care nu au vreodată create,

- E imposibil, a strigat Petri. N^COM-ul Ä#la al tÄ#u cred cÄ# dereglat. Mai verificÄ# o data.

- Ä#mi pare rÄ#u, Petri. Am verificat deja de douÄ# ori È#i sunt perfect sigur cÄ# nu e munca noastrÄ#.

Sistemul de vizualizare pe distanÈ#Ä# scurtÄ# a generat o imagine tri-dimensionalÄ# a obiectului, reconstruind meticulos fiecare detaliu. Holograma a plutit Ä®n centrul camerei de comandÄ#, suspendatÄ# la jumÄ#tate de metru deasupra podelei.

Petri a Ä®nceput sÄ# o roteascÄ# uÈ#or, cu o miÈ#care a mÄ#cinii drepte, examinÄ#nd cu atenÈ#ie fiecare detaliu.

- Pare sÄ# fie realizat dintr-un fel de aliaj metalic cu densitate scÄ#zutÄ#, a remarcat el, pe un ton mult mai tehnic decÄ#t cel adoptat cu cÄ#teva clipe Ä®nainte cÄ#nd fusese copleÈ#it de uimire.

- Motoarele par a fi alimentate de cele trei petale. Par sÄ# fi fost acoperite cu un fel de material sensibil la luminÄ#.

Ä#ncepuse Ä®ntr-un final sÄ# umble la sistemele de control.

- Cred cÄ# pistilul este un fel de antena radio, È#i sunt sigur cÄ# prisma hexagonalÄ# este â##creierulâ## Ä®ntregului ansamblu.

Petri miÈ#ca holograma din ce Ä®n ce mai repede, Ä®nvÄ#rtind-o Ä®n toate direcÈ#iile. S-a oprit dintr-o datÄ# È#i a strigat :

- Uite-te aici. Ce crezi cÄ# este? a Ä®ntrebat el, mÄ#rind o mica zonÄ#.

Azakis s-a apropiat c  t de mult a putut.

- Par a fi simboluri.

- A  # spune că# sunt două# simboluri, l-a corectat Petri, sau,   #i mai bine, un desen   #i patru simboluri apropiate.

Azakis c  #uta   #n continuare   #n N^COM,   #ncerc  #   nd s  # g  #seasc  # ceva   #n GCS. Cu toate acestea, nu era absolut nimic care să# se potrivească# obiectului aflat   #n fa  #a lor.

Desenul reprezenta un dreptunghi compus din cincisprezece linii horizontale ro  #ii   #i albe.   #n col  #ul din partea st  #ng  # sus, era un alt dreptunghi cu cincizeci   #i două# de stele albe   #n cinci col  #uri. La dreapta erau patru simboluri:

J U N O

- Pare un fel de scriere, a ghicit Azakis. Poate simbolurile reprezintă# numele celor care au creat sonda.

- Sau poate Acela e numele ei, l-a contrazis Petri. Sonda se numea   ##JUNO  ##, iar acel dreptunghi colorat este simbolul creatorilor să#i.

- Orice ar fi, nu a fost f  #cut de noi, a conchis Azakis. Crezi că# e posibil să# existe vreo formă# de via  #  #   #n  #untru?

- M  #   #ndoiesc. Nu ceva ce cunoa  #tem, cel pu  #in. Singurul loc   #n care ar putea fi cineva este capsula din spate,   #i aceea e prea mica pentru a g  #zdui o fiin  #  #.

Chiar   #n timp ce vorbea, Petri deja   #ncepuse s  # scaneze sonda, c  #ut  #nd semne de via  #  #   #n  #untrul ei.

După ce teva momente, o serie de simboluri au apărut pe ecran, și am încercat repede să le traduc pentru prietenul său.

- Senzorii noștri nu au detectat niciun semn de viață în jurul nostru. Nu pare să fie nicio armă, de asemenea. Dintr-o analiză preliminară, am spune că este un fel de navă iscoadă, care explorează partea mediană a sistemului solar, în căutarea a cine este ce.

- Posibil, a fost de acord Azakis. Dar întrebarea care trebuie să ne-o punem este: Cine a trimis-o?

- Păi, dacă excludem prezența extraterestrilor misterioși, am spune că singurii capabili să construiască ceva, ar fi vechii noștri prieteni tereștri.

- Ce vrei să spui? Ultima dată când am plecat, călătoreau încă pe cai. Cum ar fi putut ajunge la un asemenea nivel de dezvoltare într-o perioadă atât de scurtă? Să trimitem o sondă prin spațiu, nu-i puțin lucru.

- Perioadă scurtă? a spus Petri, uitându-se fix în ochii lui. Nu uita că, pentru ei, au trecut 3600 de ani de atunci. Dat fiind faptul că durata lor medie de viață este cincizeci, maxim șaiszeci de ani, au trecut cel puțin șaiszeci de generații. Poate au devenit mai inteligenți decât ne-am imaginat.

- Este probabil din cauza asta erau strășnii atât de îngrijorați de misiunea asta. Se așteptau la asta, sau aveau

mĂ#car Ă#n vedere posibilitatea.

- PĂ#i ar fi putut sĂ# ne spunĂ# È#i nouĂ# ceva. Numai vĂ#zĂ#nd chestia asta aproape am fĂ#cut un atac de cord.

- E doar o speculĂ#ie, a spus Azakis, frecĂ#ndu-È#i bĂ#rbia cu degetul mare È#i arĂ#tĂ#torul, dar pare sĂ# aibĂ# sens. O sĂ# Ă#ncerc sĂ#-i contactez pe BĂ#trĂ#ni. SĂ# vĂ#d dacĂ# pot obÈ#ine mai multe informaÈ#ii de la ei, asta dacĂ# le deÈ#in È#i ei. Ă#ntre timp, Ă#ncearcĂ# sĂ# afli cĂ#t mai multe despre chestia asta. AnalizeazĂ#-i cursul curent, viteza, masa etc etc È#i Ă#ncearcĂ# sĂ# faci niÈ#te predicÈ#ii privind destinaÈ#ia, cĂ#nd a plecat È#i orice date a Ă#nregistrat. Vreau sĂ# È#tiu cĂ#t mai multe despre ce ne aÈ#teaptĂ# acolo.

- Bine, Zak, a spus Petri, Ă#n timp ce holograme colorate cu un numĂ#r infinit de numere È#i formule pluteau Ă#n jurul lui.

- È#i nu uita sĂ# analizezi partea pe care ai identificat-o ca fiind antena. DacĂ# este ceea ce spui, va putea transmite È#i recepÈ#iona. N-o sĂ# fiu prea fericit sĂ# aflu cĂ# Ă#ntĂ# ĩnirea noastrĂ# a fost deja comunicatĂ# celor care au trimis sonda.

SpunĂ#nd acestea, Azakis s-a Ă#ndreptat spre cabina sa H^COM, singurul loc de pe navĂ# echipat pentru comunicaÈ#ii la distanÈ#Ă# mare. Se afla Ă#ntre porÈ#ile optsprezece È#i nouĂ#sprezece ale modulelor interne de transfer. UÈ#a s-a deschis cu un È#uierat uÈ#or iar Azakis s-a strecurat Ă#n cabina Ă#ngustĂ#

Dumnezeu Țtie de ce au fĂcut-o aȚa de micaâ# s-a Țntrebat el, ȚncercĂnd sĂ se aȚeze Țn locul la fel de Țngust, care se cobora automat. Poate nu doreau s-o folosim prea des...

Țn timp ce uȚa se Țnchidea Țn spatele lui, a Țnceput sĂ dea o serie de comenzi panoului din faȚa sa. A durat cĂteva secunde pĂnĂ la stabilizarea semnalului. Dintr-o datĂ, pe afiȚajul holografic asemĂnĂtor celui din camera sa, s-a conturat figura ridatĂ a superiorului BĂtrĂnilor.

- Azakis, a spus bĂtrĂncul, zĂcbind Ți ridicĂnd o mĂnĂ osoasĂ Țn semn de salut. Ce te face sĂ suni un biet bĂtrĂnc cu asemenea urgenȚĂ?

Nu a reuȚit niciodatĂ sĂ afle vĂrsta exacta a superiorului sĂu. NimĂnui nu-i era permisĂ cunoaȚterea unei asemenea informaȚii sensibile despre BĂtrĂni. Era clar cĂ fuseserĂ martorii multor rotaȚii Țn jurul soarelui. Cu toate acestea, ochii sĂi se miȚcau neconținut cu mai multĂ vitalitate chiar decĂt a sa.

- Am intrat Țn contact cu ceva surprinzĂtor, cel puȚin pentru noi, a Țnceput Azakis, fĂrĂ prea multĂ introducere, uitĂndu-se fix Țn ochii interlocutorului. Aproape ne-am ciocnit cu un obiect neidentificat, a continuat el, studiind expresia figurii BĂtrĂncului.

- Un obiect? Spune-mi mai multe, bĂiete.

- Petri Țl analizeazĂ ȚncĂ, dar credem cĂ e posibil

sĂ# fie un fel de sondĂ#, È#i suntem siguri cĂ# nu este a noastrĂ#. Ochii BĂ#trĂ#nului s-au mĂ#rit. PĂ#nĂ# È#i el pĂ#rea surprins.

Am gĂ#sit niÈ#te simboluri caudate gravate pe carenĂ# Ă#ntr-o limbĂ# pe care nu o cunoaÈ#tem, a adĂ#ugat el. VĂ# trimit toate informaÈ#iile.

Pentru o clipĂ#, BĂ#trĂ#nului a pĂ#rut absent. Folosindu-È#i O^COM a analizat fluxul de informaÈ#ii care transmis.

DupĂ# cĂ#teva clipe lungi, È#i-a Ă#ntors privirea spre Azakis. Ă#n cele din urmĂ#, pe un ton lipsit de emoÈ#ie, a spus:

- Voi convoca o Ă#ntĂ#nire de urgenÈ#Ă# a Consiliului BĂ#trĂ#nilor. Totul Ă#mi indicĂ# faptul cĂ# deducÈ#iile voastre iniÈ#iale sunt corecte. DacĂ# este aÈ#a, va trebui sĂ# ne revizuim planurile Ă#n cel mai scurt timp.

- Voi aÈ#tepta instrucÈ#iuni, È#i spunĂ#nd aceasta, Azakis a Ă#ntrerupt comunicarea.

Nasiriyya â## Cina

Colonelul È#i Elisa goleau deja al treilea pahar de È#ampanie, iar atmosfera dintre ei devenise Ă#n mod clar mult mai relaxatĂ#.

- Sincer, Jack, Masgouf- ul Ă#sta este delicios. Nu o sĂ# reuÈ#esc sĂ# mĂ#nĂ#nc tot. E o porÈ#ie imensĂ#.

- Da, chiar este extraordinar. Ar trebui sĂ# complimentĂ#m bucĂ#tarul.

- Poate ar trebui sĂ# mĂ# cĂ#sĂ#toresc cu el, ca sĂ# poatĂ# gĂ#ti pentru mine, a spus Elisa rĂ#zĂ#nd poate prea

tare. Alcoolul   #i f #cea deja efectul.

- Nu. Va trebui să# a #tepte la r #nd. Eu am fost primul. Riscase o glumă#, sper #nd să# nu fi fost prea deplasată#. Elisa s-a pref #cut să# nu observe  #i a continuat să# ron # #ie sturionul.

-  #i chiar nu e #ti c #s #torit?

- Nu. Nu am avut timp pentru asta.

- Ce scuză# tristă#, a r #spuns ea, aruncă#ndu-i o privire  #mecher #.

- Ei bine, am fost foarte aproape o data, dar via #a de armată# nu se  #mpac # prea bine cu c #s #torie.  #i tu? a ad #ugat el, deviind de la un subiect care era  #nc # dureros pentru el. Ai fost că#s #torit # vreodat # ?

- Glume #ti? Cine ar suporta o femeie care- #i petrece majoritatea timpului umblă#nd  #n jurul lumii, s #p #nd ca o că#rti # sub p #m #nt  #i că#reia  #i face pl #cere să# p #ng #reasc # morminte vechi de mii de ani?

- Am  #n #eles, a spus Jack, z #bind cu am #r #ciune. E evident că# nu e #ti f #cut # pentru că#s #torie.  #i, ridic #nd paharul, a rostit un melancolic  # # #n cinstea noastr # #.

Chelnerul a sosit aducă#nd c #teva Samoons¹³ proasp #t scoase din cuptor,  #nterup #nd, din fericire, acel moment de triste #e.

Recunosc #tor pentru această#  #nterupere, Jack a  #ncercat s #- #i alunge rapid c #teva amintiri care-i

veniseră# brusc în minte. Erau povești deja îngropate. În acest moment, era în compania unei femei frumoase, și trebuia să fie atent la ea. Nu era o treabă# prea dificilă#.

Muzica ambientală# era numai bună#. În lumina celor trei lumini#ri amplasate în centrul mesei, Elisa arăta splendid. Părul ei avea accente aurii și arămii iar pielea ei fină# era bronzată# de soare. Ochii pătrunzători erau de un verde profund. Folosindu-se de buzele moi încerca să tragă# o bucată# de sturionde pe osul pe care îl ținea între degete. Incredibil de sexy.

Elisa nu avea de gând să lase să-i scape momentul de slăbiciune al colonelului. A pus osul pe marginea farfuriei și și-a lins sosul de pe degete cu o nonalanță# aparentă#. Coborându-și capul, s-a uitat al el cu atâta intensitate încât Jack simțea că-i zboară# inima din piept și-i aterizează# pe farfurie.

Dându-și seama că nu mai deținea controlul situației, colonelul a încercat să-și revină#. Nu mai avea vârstă la care să se poarte ca un băiețandru lovit de amor, dar era ceva incredibil de atrăgător la ea.

Inspirând adânc, și-a ținut fața cu mâinile și a încercat să spună#:

- Crezi că reușim să terminăm și ultima bucată#?

Ea a zămbit, a luat cu delicatețe ultima bucată# de sturion și, aplecându-se, a dus-o spre gura lui. În acea poziție, decolteul rochiei s-a deplasat ușor, dezvăluindu-i sânii

generoÈ#i. Jack, vizibil jenat, a luat numai o Ã®mbucÃ®turÃ®. Nu a reuÈ#it, Ã®nsÃ®, sÃ® evite atingerea buzelor lui de cÃ®tre degetele ei. È#i-a dat seama cÃ® este tot mai emoÈ#ionat. Elisa se juca cu el precum o pisicÃ® o face cu un È#oarece iar Jack nu reuÈ#ea sÃ® se apere.

Apoi, luÃ®nd aerul unei fetiÈ#e inocente, s-a reaÈ#ezat Ã®n scaun ca È#i cÃ®nd nu s-ar fi Ã®ntÃ®mplat nimic È#i i-a fÃ®cut un semn chelnerului Ã®nalt È#i slab, care a sosi imediat.

- Cred cÃ® e timpul pentru niÈ#te ceai de nucÈ#oarÃ®. Ce spui, Jack ?

Ã®ncÃ® Ã®ncercÃ®nd sÃ®-È#i revinÃ® din incidental anterior, a bÃ®lÃ®cit ceva:

- Ã®Ã®, da. Sigur. Ã®ndreptÃ®ndu-È#i sacoul, a Ã®ncercat sÃ® adopte un ton mai relaxat, adÃ®ugÃ®nd:

- Mi se pare cÃ® este bun pentru digestie.

È#i-a dat seamÃ® cÃ® spusese ceva ridicol, dar nu-i venise altceva Ã®n minte pe moment.

- Totul este foarte drÃ®guÈ#, Jack. A fost o searÃ® plÃ®cutÃ®. Dar sÃ® nu uitÃ®m motivul pentru care ne-am Ã®ntÃ®lnit. Trebuie sÃ®-È#i arÃ®t ceva, nu?

Ã®n acele momente, colonelul se gÃ®ndea la orice numai la muncÃ® nu. Dar avea dreptate, totuÈ#i. Miza era mult mai importantÃ® decÃ®t un flirt prostesc. AdevÃ®rul este, Ã®nsÃ®, cÃ® nu i se pÃ®rea prostesc deloc acel flirt.

- Desigur, a spus el, Ã®ncercÃ®nd sÃ®-È#i recupereze expresia autoritarÃ®. Abia aÈ#tept sÃ® aflu ce ai descoperit.

În acel moment, bărbatul cel gras din masă, care ascultase totul, a strigat:

- Ce ticloasă! Toate femeile-s la fel. Întâzi te las să crezi că Ți dau luna de pe cer, Ți după aia te las baltă ca Ți când nu s-ar fi Țmplat nimic.

- Cred că Ția zece dolari ai tăi se vor odihni curând când Țn buzunarul meu, a spus tipul mai slab, urmându-Ți comentariul de un răș sănătos.

- Sincer să fiu, puîn Țmi pasă cine ajunge Țn pat cu profesorul. Nu uita că suntem aici numai ca să aflăm ce Țtie. În timp ce Țncerca să-Ți găsească o poziție mai confortabilă Țn scaun, din cauza unei dureri de spate care-l Țncerca, a adăugat:

- Ar fi trebuit să găsim o modalitate de a plasa o camera Țn blestematul de restaurant.

- Da, eventual chiar sub masa. Așa am fi avut o priveliște a coapselor ei.

- Ce idiot! Care tămpit te-a ales pentru misiunea asta?
- Efuâ, amice. Ți te-a sfătui să nu-l insulti. Țtie multe despre dispozitivele de ascultare Ți este posibil să fi montat microfoane Ți Țn masă asta.

Tipul cel mare s-a cutremurat. Pentru o clipă, a crezut că i s-a oprit inima. Voia să-Ți construiești o carieră, iar insultarea superiorului său direct nu era chiar cea mai inspirată mișcare Țn acest sens.

- Termină cu tămpeniile, a spus el, Țncercând

sĂ# parĂ# serios È#i profesional. ConcentreazĂ#-te sĂ# terminĂ#m treaba È#i hai sĂ# ne Ă#ntoarcem la bazĂ# cu ceva concret. ZicĂ#nd acestea, se uita Ă#n noaptea adĂ#cncĂ#, Ă#ntr-un punct fix nedefinit prin parbrizul uÈ#or aburit al maÈ#inii.

Elisa È#i-a scos mult-iubitul calculator din geantĂ#. L-a aÈ#ezat pe masa È#i a Ă#nceput sĂ# deruleze printre poze. Colonelul, a cĂ#rui curiozitate fusese trezitĂ#, a Ă#ncercat sĂ# se concentreze pe ceva, dar nu-i permiteau unghiurile. GĂ#sind ceea ce cĂ#uta, s-a ridicat È#i a s-a mutat lĂ#ngĂ# el.

- Acum, zise ea, fĂ#-te confortabil, e o poveste lungĂ#. O sĂ# Ă#ncerc sĂ# o rezum cĂ#t de mult posibil.

DerulĂ#nd rapid Ă#n josul ecranului, a gĂ#sit o pozĂ# cu o tabletĂ# gravatĂ# cu desene ciudate È#i scrieri cuneiforme.

- Aceasta este o pozĂ# a uneia dintre tablele gĂ#site Ă#n mormĂ#ntul regelui Baldwin al II-lea al Ierusalimului, a continuat Elisa. Se crede cĂ# este primul care ar fi deschis PeÈ#tera Macpela, cunoscutĂ# È#i ca PeÈ#tera Patriarhilor, Ă#n 1119. Acolo se crede cĂ# ar fi Ă#ngropaÈ#i Abraham È#i fiii sĂ#i Isac È#i Iacob. Aceste morminte subterane au fost descoperite sub clĂ#direa cunoscutĂ# azi ca È#i Moscheea, sau Sanctuarul lui Abraham Ă#n Hebron, pe Malul Vestic. AjunsĂ# aici, i-a arĂ#tat o pozĂ# cu moscheea.

- Ă#n interiorul acestor morminte, pe lĂ#ngĂ# multe alte lucruri, regele a gĂ#sit un set de table care ar fi aparÈ#inut lui Abraham. Se crede chiar cĂ# reprezintĂ# un fel de jurnal

Într-un de acesta, în care înregistra cele mai importante evenimente ale vieții sale.

- Observațiile sale de călătorie, a sugerat Jack, sperând să facă o impresie bună.

- Într-un fel, da. Pentru cineva care a trăit în acea perioadă istorică, a scris destul de mult în timpul călătoriilor sale.

A derulat la o altă poză și a continuat explicațiile. Cei mai mari experți în limbaj și reprezentări grafice ai timpurilor noastre au încercat să traducă scrierile de pe tablete. Evident, părțile sunt împărțite referitor la anumite aspecte, dar toți sunt de acord că asta este a continuat ea, mărind detaliul unei poze - poate fi interpretat ca un vas, sau un cupa zeilor. Urmează apoi cuvintele "mormântare", "secret" și "protecție" care sunt, de asemenea, clare.

Jack începea să fie ușor confuz, dar continua să dea din cap aprobator, pentru a o convinge pe Elisa că înțelegerea totul perfect. Ea s-a uitat o clipă la el apoi a continuat.

- Pe de altă parte, acest simbol este adăugată ea, ajustând ecranul pentru a face imaginea cât mai clară cu puțin, ar reprezenta, după părerea unora, un mormânt, mormântul unui zeu. În timp ce partea aceasta descrie cel mai probabil pe unul dintre zei avertizând sau chiar amenințând oamenii adunându-se în jurul lui.

Colonelul, parțial din cauza alcoolului, parțial din cauza parfumului puternic al Elisei, îi poate, parțial din cauză că era pierdut în ochii ei, nu mai era atent la ceea ce spunea. Cu toate acestea, continua să dea din cap, ca și cum totul era foarte clar.

- Altfel spus, a zis Elisa, care a observat că Jack devenea din ce în ce mai uimit, experții au interpretat conținutul acestei tablete ca fiind o descriere a unui eveniment confirmat care ar fi avut loc în perioada lui, pe care presupusul zeu, sau generic vorbind, zeii, le-ar fi ascuns sau îngropat în unul dintre morminte. Era ceva de foarte mare valoare, cel puțin pentru ei.

- Pare așea, o concluzie cumva subînțeleasă, a spus Jack, încercând să aibă ceva de spus asupra chestiunii. Să spui că un obiect valoros a fost îngropat în mormântul zeilor. Nu e ca și cum ar fi oferit coordonate GPS. Poate face referire la orice, oriunde.

- Ai dreptate, dar toate inscripțiile, mai ales cele care datând de atât de demult, trebuie să treacă printr-un proces de interpretare și punere în context. Asta este treaba experților. Și eu sunt unul dintre ei, apropo. În timp ce spunea asta, se prefăcea că este un model care poza pentru aparatele ziariștilor.

- Bine, bine. Ți s-a părut că ești de inteligentă. Dar acum, încercă-te rog să clarifici asta și pentru noi, muritorii de rând.

Redevenind serioasÄ#, Elisa a continuat:

- Ä#n esenÈ#Ä#, Ä#n urma analizei È#i comparÄ#rii diverselor descoperiri istorice, inclusiv fapte, legende, zvonuri È#i aÈ#a mai departe, marile minÈ#i ale lumii au ajuns la concluzia cÄ# existÄ# un sÄ#mbure de adevÄ#r Ä#n această# reconstrucÈ#ie. Ä#n baza acestei concluzii, au mobilizat arheologi din toatÄ# lumea Ä#n cÄ#utarea misteriosului obiect.

- Care este Ä#nsÄ# amestecul ELSAD Ä#n toatÄ# povestea asta? Colonelul Ä#ncepea sÄ#-È#i recapete funcÈ#iile intelectuale. Mi-au spus cÄ# această# cercetare are drept scop recuperarea unor artefacte extraterestre imaginare.

- È#i poate cÄ# aÈ#a este, i-a rÄ#spuns Elisa. CredinÈ#a cea mai rÄ#spÄ#nditÄ# acum, este cÄ# aceÈ#ti â##zeiâ##, care Ä#n timpuri strÄ#vechi umblau pe PÄ#mÄ#nt, nu erau altceva decÄ#t umanoizi de pe o planetÄ# aflatÄ# Ä#n afara sistemului nostru solar. DatoritÄ# superioritÄ#È#ii tehnologice, mai ales Ä#n medicinÄ# È#i È#tiinÈ#Ä#, este foarte posibil sÄ# fi fost confundaÈ#i cu niÈ#te zeitÄ#È#i capabile sÄ# Ä#nfÄ#ptuiascÄ# miracole.

- Ä#nÈ#eleg, a Ä#ntrerupt-o Jack. DacÄ# ar fi sÄ# cobor dintr-un elicopter de luptÄ# Apache Ä#n mijlocul Amazonului È#i aÈ# Ä#ncepe sÄ# lansez rachete, aÈ# putea fi È#i eu confundat cu un zeu nervos.

- Acesta este È#i efectul pe care ei l-ar fi avut asupra oamenilor acelor vremuri. Sunt unii care cred chiar cÄ# aceÈ#ti extraterestri ar fi implantat o sÄ#mÄ#cnÈ#Ä# de

inteligent. În Homo Erectus, transformându-i astfel, doar câteva mii de ani, ceea ce numim azi Homo sapiens sapiens.

Elisa s-a uitat cu atenție la colonel, a cărei expresie era una de uimire, și a decis să dea o lovitură sub centură.

- Ca să fiu sincer, m-a fi așteptat ca, fiind persoana responsabilă de misiune, să fii mai bine informat.

- Eu a fi crezut asta, a izbucnit Jack. Evident, persoanele cu autoritate urmează o filozofie de tipul „cu cât se spune mai puțin cu atât mai bine”. Furia începea să ia locul fostei atitudini siropoase.

Simțind asta, Elisa și-a pus calculatorul pe masa și și-a apropiat atât de mult fața de cea a colonelului, încât acesta și-a înțeles respirația preț de o secundă, crezând că intenția ei este să-l sărute.

- Și acum, partea cea mai bună, a spus ea.

Întorcându-se la locul ei cu o mișcare rapidă, i-a arătat o altă poză.

- În timp ce majoritatea s-a aruncat în căutarea faimosului „mormânt al zeilor”, mergând să scoțeze piramidele Egiptului, morminte ale zeilor prin excelență, eu am o interpretare diferită a gravurilor de pe tabletă, pe care o cred cea corectă. Uită-te la asta, i-a spus ea, arătându-i o imagine care înfățișează un text conform propriei interpretări.

Cei doi amici care ascultau conversația participanților

la cinÄ# ar fi dat orice sÄ# poatÄ# vedea pozele care-i erau arÄ#tate colonelului.

- La naiba, a strigat cel gras. Trebuie sÄ# punem mÄ#na pe dis- pozitivul Ä#la mobil.

- SÄ# sperÄ#m cÄ# mÄ#car unul dintre ei citeÈ#te cu voce tare, a rÄ#spuns partenerul mai slab.

- SÄ# sperÄ#m cÄ# se va termina Ä#n curÄ#nd ä##cina asta romanticÄ#â##. M-am sÄ#turat sÄ# stau afarÄ# pe Ä#ntuneric, È#i, Ä#n plus, sunt rupt de foame.

- Rupt de foame ? Cum adicÄ# ? Tocmai ce mi-ai mÄ#ncat porÈ#ia de sandviÈ#uri.

- Nu pe toatÄ#, amice. A mai rÄ#mas unul È#i am de gÄ#nd sÄ#-l Ä#nfulc. Foarte Ä#ncrezÄ#tor, s-a Ä#ntors sÄ#-l scoatÄ# din pungă de pe scaunul din spate. RÄ#sucindu-se Ä#nsÄ#, genunchiul sÄ#u a atins butonul de pornire al sistemului de Ä#nregistrare, care a scos un sunet slab È#i apoi s-a oprit.

- Idiotule! Vrei sÄ# atragi atenÈ#ia asupra noastrÄ#? Tipul mai slab s-a grÄ#bit sÄ# re-porneascÄ# instrumentul.

- Acum va trebui sÄ# re-pornesc sistemul È#i asta va dura cel puÈ#in un minut. RoagÄ#-te sÄ# nu spunÄ# ceva important, altfel Ä#È#i trimit fundul Ä#sta mare Ä#n Golful Persic!

- Scuze, a zis tipul cel gras cu o voce Ä#nceatÄ#.

- Cred cÄ# e timpul sÄ# te apuci de o curÄ# de slÄ#bire.

â##Zei au Ä#ngropat recipientul cu preÈ#iosul conÈ#inut Ä#n partea de sud a templului, poruncindu-le oamenilor sÄ# nu

se atingă de el până la întoarcerea lor, de teama unei calamități teribile care s-ar abate altfel asupra popoarelor. Patru gardieni strălucitori au fost poziționați acolo pentru a apăra locul.##

- Asta este traducerea mea, a spus Elisa cu mândrie: după părerea mea, numele corect pentru asta nu e ##mormânt## ci ##templu##, iar Ziqqurat din Ur, unde a avut loc cercetarea mea, nu este altceva decât un templu dedicat zeilor. Există cu siguranță mai multe Ziqqurat în zona aceasta, dar niciuna dintre ele nu este atât de aproape de casa care a aparținut persoanei care se presupune că este cea care a gravat tabletele: dragul nostru Abraham.

- Foarte interesant. Colonelul cerceta textul. Locul pe care toată lumea l-a identificat ca fiind ##Casa lui Abraham## se află la numai câteva sute de metri de templu.

- De asemenea, a continuat Elisa, dacă aceste ființe erau într-adevăr extraterestri, imaginează-ți că de valoros ar putea fi acest ##vas## pentru armată. Poate chiar mai important ca ##prețiosul conținut##.

Jack a rămas gânditor o vreme, apoi a răspuns:

- Acesta explică interesul ELSAD în asta. Recipientul îngropat ar putea fi mai mult decât un recipient din lut.

- Bravo! Este acum, momentul adevărului, a spus Elisa teatral.

Doamnelor este domnilor, vă prezint descoperirea de azi dimineață.

A atins ecranul È#i a apÄ#rut o nouÄ# pozÄ#.

- Dar e acelaÈ#i simbol ca È#i cel de pe tabletÄ#, a exclamat Jack.

- Exact. Dar am fÄ#cut poza asta abia azi, a rÄ#spuns Elisa, simÈ#indu-se tare mÄ#çndrÄ# de sine. Se pare cÄ# Abraham a folosit acelaÈ#i simbol pentru reprezentarea â##zeilorâ## pe care l-au folosit È#i sumerienii: o stea cu douÄ#sprezece planete Å®n jurul ei È#i, Å®ntÃçmplÄ#tor, este acelaÈ#i pe care l-am gÄ#sit gravat pe capacul â##recipientuluiâ## pe care suntem pe cale sÄ#-l dezgropÄ#m.

- E posibil sÄ# nu Å®nsemne nimic, a spus Jack. Poate e doar o coincidenÈ#Ä#. Simbolul Ä#la poate avea o mie de semnificaÈ#ii.

- AÈ#a crezi? Ce zici de Ä#sta? Ce crezi cÄ# este ? a Å®ntrebat ea, arÄ#tÃçndu-i o ultimÄ# pozÄ#. Am fÄ#cut poza asta din afara recipientului, folosind echipamentul portabil cu raze X.

Jack nu putea decÃçt sÄ# priveascÄ#, plin de uimire cu ochii mari.

Nava spaÈ#ialÄ# Theosâ## Analiza datelor

Petri era Å®ncÄ# prins de analiza lui asupra sondei la Å®ntoarcerea lui Azakis pe punte.

- Au spus cÄ# o sÄ# revinÄ# ei, a spus el.

- AdicÄ# o sÄ# discute Å®ntre ei, a observat Petri cu amÄ#rÄ#ciune.

- Ne-am cam aÈ#teptat la asta, nu? a rÄ#spuns Azakis, cu

o bătaie uoară pe umărul prietenului său. Ce poți să-mi spui despre bucata asta de metal ?

- Cu excepția faptului că doar o porțiune foarte mică a carenei a scăpat cu vopseaua intactă, te asigur că nu s-a transmis niciun mesaj de pe prietenul nostru cu trei lame. Sonda pare să fi fost concepută cu unicul scop de a studia corpurile celeste. Un fel de laser spațial singularic, care înregistrează date și le transmite periodic către bază. A indicat câteva detalii ale antenei în holograma care plutea prin încăpere.

- Probabil am trecut pe lângă ea prea repede pentru a ne înregistra prezența, a spus Azakis.

- Nu doar asta, prietene. Instrumentele sale de la bord sunt programate să analizeze obiecte aflate la distanțe de sute de mii de kilometri. Noi am trecut atât de aproape încât, dacă nu am fi fost într-un gol de aer, jetul nostru de curent ar fi învârtit-o ca pe o paletă.

- Și acum că ne-am îndepărtat, crezi că ne-ar putea detecta prezența?

- Mă îndoiesc sincer. Suntem prea mici și prea rapizi pentru a fi de interes pentru ei.

- Foarte bine, spuse Azakis. Avem totuși și vești bune.

- Am încercat să analizez metoda de transmisie a datelor de pe sondă, a continuat Petri. Nu pare să fie echipată cu tehnologia noastră de câmp vortex de lumină. Folosește un sistem vechi de modulare a frecvenței.

- Nu e cel folosit de predecesorii noștri înainte de Marii Revoluții¹⁴ ? a întrebat Azakis.

- Exact. Nu era prea eficient, dar pentru o perioadă lungă de timp ne-a permis să facem schimb de informații pe toată planetă, în mod cert, ne-a ajutat să ajungem unde suntem.

Azakis s-a așezat în scaunul de comandă, roțind degetul într-un moment de gândire, apoi a spus:

- Dacă acesta este sistemul de comunicații folosit acum, poate putem recepționa, de asemenea, unele dintre transmisiile lor.

- Speri să vezi ce fel de filme porno fac? a glumit Petri, scoțând limba în partea stângă a gurii.

- Termină cu prostiile. În schimb, mai bine ai încerca să adaptezi sistemul secundar de comunicații tehnologiei lor. Vreau să fim cât mai bine pregătiți cu puțin timp când ajungem acolo.

- Am înțeles. Mă gândesc că o să stau câteva ore în compartimentul ăla îngrămădit.

- Ce-ai zice să măcncăm ceva mai întâi? a sugerat Azakis, anticipând următoarea întrebare a prietenului său, care, s-a gândit el, ar fi urmat cât de curând.

- E prima chestie inteligentă pe care ai spus-o azi, a răspuns Petri. Toată agitația mea mi-a deschis pofta.

- În ordine. Luăm o pauză, dar e rândul meu să decid ce măcncăm. Ficatul ăla Nebir pe care l-ai ales ieri

mi-a cÄzut atÄct de greu de am crezut cÄ# o sÄ# prindÄ# rÄ#dÄ#cini Ä®n stomac.

Zece minute mai tÄcrziu, Ä®n timp ce cei doi cÄ#lÄ#tori erau Ä®ncÄ# ocupaÈ#i cu servirea mesei, un tÄcnÄ#r inginer din camera de comandÄ# a Misiunii NASA de pe PÄ#mÄ#nt Ä®nregistra o modificare ciudatÄ# a cursului sondei pe care o monitoriza.

- Domnule, s-ar putea sÄ# avem o problem, a spus el Ä®n microfonul ataÈ#at setului de cÄ#È#ti, care atÄ#rna la cÄ# çÈ#iva centimetri de gura lui.

- Ce fel de problemÄ#? a Ä®ntrebat Ä®ngrijorat inginerul responsabil de misiune.

- Dintr-un motiv necunoscut, Juno tocmai s-a abÄ#tut uÈ#or de la traiectoria stabilitÄ#.

- S-a abÄ#tut? Cu cÄ#ct? Din ce cauzÄ#? Deja simÈ#ea cum Ä®l Ä®ncearcÄ# o transpiraÈ#ie rece. Costul misiunii era enorm. Nimic nu trebuia sÄ# decurgÄ# prost.

- Analizez acum informaÈ#iile. Telemetria indicÄ# o deviaÈ#ie de 0.01 grade fÄ#rÄ# nicio explicaÈ#ie aparentÄ#. Totul pare sÄ# funcÈ#ioneze normal.

- Poate a dat peste un fragment de rocÄ#, a Ä®ncercat inginerul mai Ä®n vÄ#rstÄ#. Nu e aÈ#a departe de centura de asteroizi.

- Juno e pe orbita lui Jupiter, È#i nu ar trebui sÄ# fie niciun asteroid, i-a rÄ#spuns colegul sÄ#u mai tÄcnÄ#r Ä®ntr-o doarÄ#.

- PÄ#i È#i atunci ce s-a Ã®ntÃ¢mplat? Ã#nseamnÃ# cÃ# este un fel de defecÈ#iune. DupÃ# cÃ¢teva clipe de gÃ¢ndire a spus:

- Vreau cÃ¢teva verificÃ#ri pentru toate instrumentele de la bord, a ordonat el, oprind comunicarea.

Inginerul mai tÃ¢nÃ#r È#i-a dar brusc seama de cÃ¢t de mare era rÃ#spunderea ce tocmai Ã®i fusese datÃ#. È#i-a vÃ#zut propriile mÃ¢ini tremurÃ¢nd, dar a ales sÃ# le ignore. Cu ajutorul unui coleg, a efectuat o verificarea diferenÈ#iatÃ# a sondei, sperÃ¢nd sÃ# fie totul bine. Calculatorul a Ã®nceput sÃ# ruleze programele de control secvenÈ#ial, È#i Ã®n cÃ¢teva minute rezultatul analizei a apÃ#rut pe ecran.

Verificare completÃ#. Toate instrumentele operaÈ#ionale.

- Totul pare Ã®n regulÃ#, a remarcat colegul sÃ#u.

- PÄ#i È#i atunci ce naiba s-a Ã®ntÃ¢mplat? DacÃ# nu gÃ#sim ceva Ã®n urmÃ#toarele douÃ# minute, È#eful ne va face la amÃ¢ndoi fundul arÈ#ice. Ã#ntr-o stare febrilÃ#, a Ã®nceput sÃ# tasteze comenzi pe tastatura din faÈ#a sa.

Nimic. Totul funcÈ#iona perfect.

Trebuia cu orice preÈ# sÃ# gÃ#seascÃ# ceva, È#i Ã®ncÃ# repede. A Ã®nceput sÃ# batÃ# cu degetele Ã®n birou. A continuat aÈ#a timp de zece secunde, apoi a decis sÃ# recurgÃ# la prima regulÃ# nescrisÃ# a manualului de conduitÃ# la locul de muncÃ#: sÃ# nu-È#i contrazici È#eful niciodatÃ#.

Pornindu-È#i microfonul a spus:

- AÈ#i avut dreptate, È#efu. A fost un mic asteroid Troian

care a deraiat u#or sonda. Din fericire nu a fost o lovitur# direct#. A trecut doar foarte aproape. Evident, asteroidul a exercitat o u#oar# atrac#ie gravita#ional# c#tre Juno, f#c#nd-o s# devieze u#or de la traiectorie. V# trimit acum datele, a spus el, #in#ndu-#i respira#ia.

Dup# o perioad# interminabil# de timp, s-a auzit #n casc# vocea m#ndr# a superiorului s#u:

- Eram sigur. M#i b#iatule, nu po#i #n#ela instinctele unui b#tr#n lup de mare. Apoi a ad#ugat:

- #ncearc# s# activezi motoarele sondei #i s#-i corectezi cursul. Nu voi accepta gre#eli. Spun#nd acestea, a oprit comunicarea. Dup# un moment, a revenit #i a ad#ugat:

- Ai f#cut o treab# bun#, fiule.

T#nrul inginer #i-a dat seama c#-i revenise culoarea. Inima-i b#tea at#t de tare #nc#t #i auzea pulsul #n urechi. #n fond, era singura explica#ie corect# posibil#. #ntorc#ndu-se c#tre colegul s#u, i-a f#cut semn c# e totul #n ordine. Cel#lalt s-a relaxat, #i i-a f#cut cu ochiul. Sc#paser#, cel pu#in pentru moment.

Nasiriyya ## Dup# cin#

Sistemul de #nregistrare s-a reactivat cu un sunet u#or. Vocea profesorului se auzea din nou #n mica box# din interiorul aparatului.

- Cred c# e timpul s# plec#m, Jack. Trebuie s# m# trezesc devreme diminea# pentru a continua s#p#turile.

- #n ordine, a r#spuns colonelul. Merg s#-i mul#umesc

bucătarului îi plecăm.

- Pentru Dumnezeu! a strigat cel mai slab dintre ascultători.
Din cauza ta am pierdut cea mai importantă parte.

- Ei, haide. Nu am făcut-o intenționat, a răspuns cel gras, defensiv. Putem spune oricând că a fost o defecțiune de sistem și că nu am reușit să înregistrăm toată conversația.

- Mereu trebuie să curăți după tine, s-a plâns celălalt.

- O să-mi mulțumești. Am deja un plan pentru a pune mâna pe dispozitivul portabil. Strângându-și nasul cu degetul mare și arătătorul a continuat :

- Într-o cameră în camera ei îi copiem toate datele fără să observe mâncăr.

- Și ce facem dacă se trezește? Și cântăm un cântec de leagăn?

- Nicio grijă, prietene. Am câștigată și în mână, a răspuns el, îngustându-și privirea.

Între timp, Jack și Elisa se pregăteau să părăsească restaurantul. Colonelul îi-a pornit dispozitivul manual de comunicare și a vorbit cu însoțitorul.

- Suntem pe cale să ieșim.

- E liniște afară, colonele, a răspuns o voce în casă.

Precaut, colonelul a deschis ușa clădirii și a scanat zona

din jurul său. Soldatul care o însoțise mai devreme pe Elisa era încă lângă mașina de afară.

- Poți să pleci, fiule. O duc eu apoi pe dr Hunter.

Soldatul a rămas în poziție de drepți, a salutat, apoi, spunând ceva în dispozitivul său de comunicare, a dispărut în umbrele nopții.

- A fost o seară superbă, Jack, a spus Elisa în timp ce plecau. A inhalat profund aerul proaspăt al serii, și a adăugat:

Demult nu am mai petrecut așa o seară. Mulțumesc foarte mult, a spus ea, cu unul dintre frumoasele sale zâmbete.

- Haide. Nu suntem în siguranță așa expuși, și spunând acestea, i-a deschis ușa mașinii și a ajutat-o să intre.

Cu colonelul la volan, mașina mare și închisă la culoarea s-a îndepărtat repede, lăsând un nor de praf considerabil în urma sa.

- Și eu m-am simțit bine. Nu ai fi crezut că o seară cu un profesor îngâmfat poate fi atât de distractivă.

- Îngâmfat? Asta cred oamenii? s-a întors, prefăcându-se a fi jignit.

- Da, îngâmfat. Dar, de asemenea, și foarte înțelept, inteligent și în mod cert, sexy. Văzând că se uită în altă parte, a profitat de moment și i-a mășinat părul de pe ceafă.

Contactul i-a produs o serie de furnicături pe coloană. Nu

putea ceda atÃ¢t de repede, se gÃ¢ndea ea. Dar nu se putea abÈ#ine sÃ# nu anticipeze ceva. Nedorind sÃ# spunÃ# ceva, È#i-a permis sÃ# se bucure de acel scurt masaj liniÈ#titor. Jack, Ã®ncurajat de lipsa de reacÈ#ie Ã®n urma gestului sÃ#u, a continuat sÃ#-i mÃ¢ngÃ¢ie pÃ#rul o vreme. Brusc, È#i-a coborÃ¢t mÃ¢na pe umÃ#rul ei, apoi a coborÃ¢t-o pe brat, ajungÃ¢nd la vÃ¢rfurile degetelor. UitÃ¢ndu-se Ã®n continuare pe geam, i-a luat mÃ¢na È#i a strÃ¢ns-o cu putere. Era o mÃ¢nÃ# mare, puternicÃ#. Contactul a fÃ#cut-o sÃ# se simtÃ# Ã®n siguranÈ#Ã#.

Nu prea departe, o altÃ# maÈ#inÃ# urmÃ#rea cuplul, pasagerii Ã®ncercÃ¢nd sÃ# tragÃ# cu urechea la un nou dialog interesant

- Cred cÃ# cei zece dolari vor ajunge Ã®n buzunarul meu, amice, a spus cel gras. O duce la hotel, ea o sÃ#-l invite sÃ# mai bea ceva, È#i aia va fi.

- Sper sÃ# nu se termine aÈ#a, altfel cum o sÃ# mai copiem datele de pe dispozitivul mobil?

- Fir-ar. Nu m-am gÃ¢ndit la asta.

- NiciodatÃ# nu te gÃ¢ndeÈ#ti la altceva Ã®n afarÃ# de ceva pentru stomacul tÃ#u nesÃ#tul.

- Haide, nu-i lÃ#sa sÃ# se Ã®ndepÃ#rteze prea mult, a spus cel gras, ignorÃ¢nd provocarea. Nu vreau sÃ# pierdem dinnou semnalul.

Pentru o perioadÃ#, au rÃ#mas È#inÃ¢ndu-se de mÃ¢nÃ#, fÃ#rÃ# sÃ# spunÃ# nimic, uitÃ¢ndu-se afarÃ#. Hotelul se

aproxia tot mai mult È#i Jack Æ#ncepea sÄ# se simtÄ# ciudat. Nu era prima data cÄ#nd ieÈ#ea cu o femeie, dar Æ#n seara aceea simÈ#ise cÄ# i-a revenit timiditatea care Æ#l chinuse Æ#n tinereÈ#e. Credea cÄ# trecuse peste ea. S-a simÈ#it paralizat de contactul prelungit. Poate ar fi putut spune ceva care sÄ# spargÄ# tÄ#cerea stÄ#njenitoare, dar, din teamÄ# cÄ# orice ar spune ar distruge momentul magic, a ales sÄ# amÄ#ne momentul.

Era recunoscÄ#tor pentru cutia automatÄ# de viteze care-i permitea sÄ# schimbe vitezele fÄ#rÄ# sÄ#-È#i miÈ#te mÄ#na Æ#n timp ce conducea Æ#n noapte.

Æ#n ce-o priveÈ#te pe Elisa, Æ#ncepuse sÄ# se gÄ#ndeascÄ#, pe rÄ#nd, la aÈ#a-ziÈ#ii bÄ#rbaÈ#i din viaÈ#a ei. AtÄ#tea poveÈ#ti, vise, planuri, atÄ#ta bucurie È#i fericire, care mereu s-au sfÄ#rÈ#it Æ#n decepÈ#ii, amÄ#rÄ#ciune È#i durere. Era ca È#i cum destinul luase deja o decizie pentru ea. Pe plan profesional, era clar cÄ# avusese o viaÈ#Ä# plinÄ# de satisfacÈ#ii È#i recunoaÈ#tere, dar pÄ#rea sÄ# È#tie cÄ# nu va fi nimeni lÄ#ngÄ# ea cu care sÄ# Æ#mpartÄ# asta. Acum era acolo, Æ#ntr-o È#arÄ# strÄ#inÄ#, cÄ#lÄ#torind de mÄ#nÄ# cu un bÄ#rbat, pe care, pÄ#nÄ# Æ#n acel moment, Æ#n vÄ#zuse doar ca pe un simplu obstacol Æ#n calea planurilor ei, dar care se purta foarte tandru È#i afectuos cu ea. Nu o datÄ# se Æ#ntrebase ce ar trebui sÄ# facÄ#.

- E totul Æ#n ordine? a Æ#ntrebat Jack, Æ#ngrijorat sÄ#-i vadÄ# ochii tot mai umezi.

- Da. Mulțumesc, Jack. Doar un moment de tristețe. Va trece curând.

- E din cauza mea? a întrebă colonelul îngrijorat. Am zis sau am făcut ceva greșit?

- Nu, chiar din contra, a răspuns ea brusc. Apoi, cu cea mai catifelată voce a adăugat:

- Stai aproape de mine, te rog.

- E în ordine. Sunt aici. Nu trebuie să faci griji pentru nimic. Nu o las să se întindă nimic, da?

- Mulțumesc. Mulțumesc mult de tot, a spus Elisa, în timp ce încerca să-și șteargă lacrimile care-i cădeau pe obraji. Chiar ești deosebit. Jack a rămas tăcut, înțindându-i măcina și mai puternic.

Semnul hotelului apăru la capătul drumului. Au mers de la un capăt la altul în tăcere. În cele din urmă, colonelul a încetinit și a oprit în fața intrării. Cei doi s-au privit intens. Timp de câteva momente niciunul nu a îndrăznit să vorbească. Jack știa că el trebuie să facă prima mișcare, dar Elisa i-a luat-o înainte.

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.